

ผู้สร้างของเจ้า

เทียนเจียวไม่ได้แต่งงาน
กับชื่อหมิงก่อนตาย
แต่ชื่อหมิงก็แต่งตั้ง
นางเป็นฮ่องเฮา
และสั่งให้สร้างสุสาน
ของเธอเพื่อนาง

รูปแกะสลักของนาง
ใหญ่กว่าของมหา
กัสสปในอดีตด้วยซ้ำ

ตลอดเวลา
เดือนเศษมานี้
ชื่อหมิงเอาแต่
เช่นฆ่าเพื่อแก้
แค้นให้นาง

เทียนเจียว
มหากัสสปหาย
ไปไหนไม่รู้ แต่ข้า
ก็สังหารลูกศิษย์
ของมันจนหมด
แล้ว

เมื่อข้ามมหากัสสปแล้ว
ข้าจะยกทัพไปปราบ
ศัตรูที่ทำร้ายเจ้า

เมื่อนั้น
เจ้าถึง
จะพบกับ
ความ
สงบ

ไม่!!

ฮึ!

เทียนเจียว
พบกับความ
สงบแล้ว ผู้ที่ไม่
สงบคือเจ้า

เพชฌัญญู

ข้าเป็นพ่อ
ของเทียนเจียว
ยอมเสียใจไม่แพ้เจ้า
แต่ข้าก็ไม่อาจ
ทนเห็นเจ้าเหลว
ไหลต่อไป

ฮึ!

โศก

ไม่นะ...
อย่าเป็น
แบบนี้
อีก

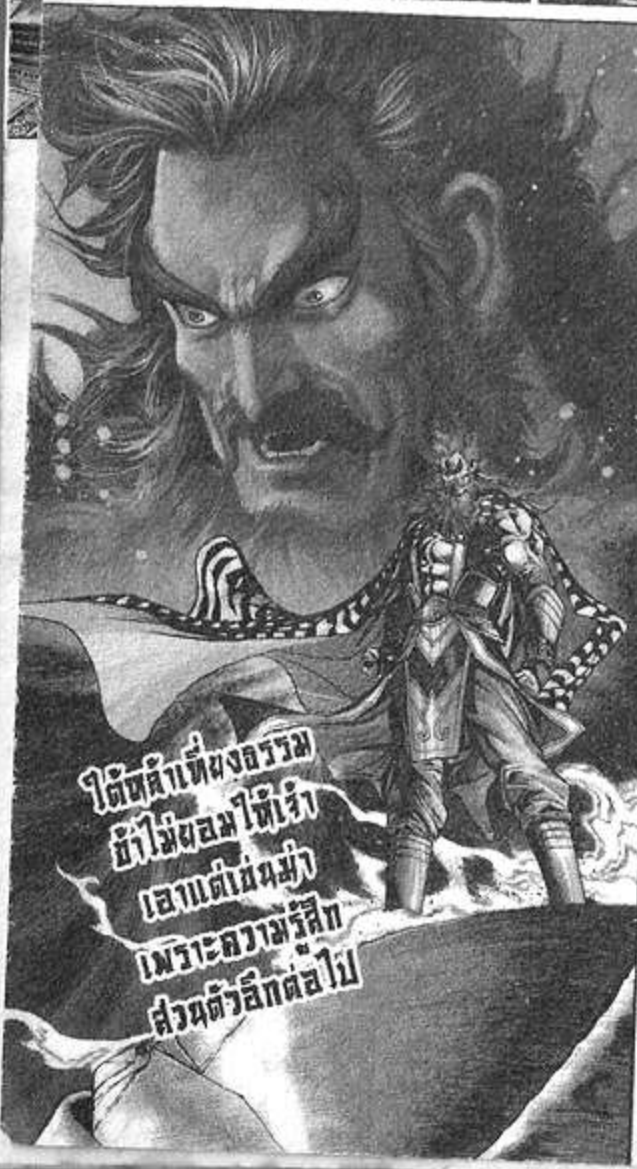
เจ้า
ทำลาย
รูปปั้น
เทียนเจียว
เจ้าลบ
หล่นาง

ข้าจะ
ไม่ภัยคน
ที่ทำร้าย
นาง

ข้าจะไม่ยอมให้
ใครทำร้ายนางอีก
ถึงระเบิดผม
ของนางก็เถอะ

ไฟ

ใต้ตึกแห่งธรรม
ข้าไม่ยอมให้เจ้า
เอาแต่เข้มข้ม
เพราะความร่ำลึก
ส่วนตัวอีกต่อไป

เทียนเจียว
ไม่เต็มด้วย
ก็การกระทำ
ที่ของเจ้า
ตรงๆ!!

เจ้า
โศก!!

เพลิง

โพธิ์ศัตว์ทุกสมทลง

ปัง

ปัง

ปัง

ปัง

ปัง

ก่อนนี้
หมวดมังกร
ชนะชื่อหมิง

แต่ชื่อหมิงในตอนนี่
เปลี่ยนเป็นคนละคน

ดูเด็ด
แบบนี้ เขา
แต่รับต้อง
แพ้น

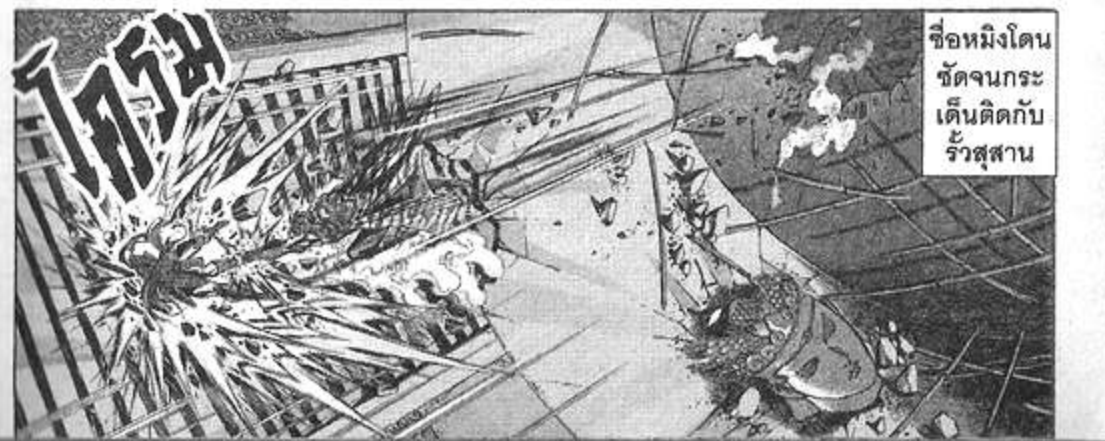
ฉมวกแปดซีก

เหี้ย
เขี้ยว
มากเกิน
ไปแล้ว

ร่องทองแดง

กรี๊ด

โถก

ชื่อหมิงโดน
ขัดจนกระ
เด็นติดกับ
รั้วสุสาน

คนงานที่ทำงานอยู่
เห็นชื่อหมิงถูก
ทำร้ายพากันตกใจ

ตบ
บ

เฮ้ย!
นั่นมัน
...

อาการบาดเจ็บ
ของเขาที่ได้รับจาก
ฉาวหยางหายดี
แล้วสินะ

การปะทะ
เมื่อครูทำให้
เราแขนขา
ไปหมด

ชื่อหมิง
เจ้าของ
ละไฉ่
ทรม

แต่
แล้ว
!!

มวก
เจ้า
ทำไม
ไป

ทำไมได้สิ่ง
ให้มวกเจ้า
พูดที่ทาง
ชกตมต

ปรี๊ด

ไม่ยอมทำ
งอกก็ตายชะ

ตบ

สฉากมา
ก็มาช้า
ทำไมจึง
ผู้มริสทธิ

เจ้ามา
ช้ามา
ทำไม

ตบ

เพราะเจ้าทำผิด
เจ้าทำไปผู้มริสทธิ
ตายมาากแล้ว

จุดภาคิหมาย
ยกทัพปราบดวงวัน
พวกมันสมควรตาย
ข้ามีหน้าที่กำจัดพวก
สขาวดีที่ด่านประต
ยุทธ์ พวกมันก็ต้อง
ตายเช่นกัน

แล้วชื่อเจี้ยละ
จูนฟงกับเทียนกั้งละ
ชาวบ้านที่ตายเพราะ
การสร้างสุสานของเขา
แห่งนี้ละ พวกเขามิ
ตรงไหน

หลี่จูนฟงกับ
หยวนเทียนกั้งทำนาย
อนาคตได้ กลับปล่อย
ให้เทียนเจียวตาย

ส่วนชื่อเจี้ย
กับชาวบ้านพวกนั้น
เจ้านายสั่งให้ตายก็
ต้องตาย

แค่คิด
แบบนี้เจ้าก็
ไร้คุณธรรม
แล้ว

ไร้คุณธรรมเธอ
ข้าช่วยจุดภาคิเพราะ
เห็นแก่คุณธรรม แล้วพวก
มันทำยังไงกับข้าและ
เทียนเจียว

ถ้าเราแพ้ก็จบ
จับไฟใส่ตัว

แรงปะทะทำให้
บาดแผลปรากฏ
ที่แขนของชื่อหมีง

ชื่อหมีงออกแรง
ทำให้หนวดมังกร
ตึงกับกระดูกหัก

ชื่อหมีง
ถือโอกาส
ถอยออก

แขนเรา
อากาศหนัก
แอ่นแน่

ถ้าเจ้าทุกข์
เพราะการตาย
ของเทียนเจียว
ทำไมไม่ฆ่า
ตัวตายตาม
นางละ

ตาหรี!
ถ้ามีอะไร
ตายทำไม
ต้องรอถึง
วันสุดท้าย

เจ้ารู้ไหมว่า
การตายของ
เทียนเจียว
ทำให้ข้าเริ่ม
ปวดแสบปวดร้อน

เจ้าคิดว่าข้า
เหมือนเมื่อเก้าปี
ก่อนหรือไง จ้าวหยาง
ยังสู้ข้าไม่ได้ แล้ว
เจ้าเป็นใคร

ความเจ็บปวดแบบนี้ถึง
ตายไปก็ไม่มีตายหรอก

สิ่งเดียว
ที่ระทมใจข้า
ตายแล้วได้
คือการเม้ม
ฆ่าที่ไม่มีวัน

ถึงเจ้าตายไป
ไม่อาจตายเริ่มแต่
ก็ยังมีข้าให้
คนทั้งโลกเจ็บปวด
เพราะเจ้า

หนวดมังกรตัดสินใจ
ฆ่าชื่อหมิงด้วยตนเอง

เทียน
เจียว...
ตกโทษ
ให้มือ
ด้วย!

มังกรสมุทรประทุ

วันนี้พอ
จะต้องฆ่า
เขาให้ได้

พลังของหนวดมังกรทำให้
ให้สุสานของเขาบิดพลิ้ว

ชื่อหมิงหลบหมด
ของหนวดมังกร

หลังจากนั้น

หนวดมังกร
เข้าอีกหมัด

ชื่อหมิง
หมาย
ตอบโต้
ด้วย
ฝ่ามือ

นี่
แน่
!!

สาย
ไป
แล้ว

ปรมาณูแห่งสอง

อห

หมัดนี้น่า
จะปราบมัน
อยู่

โครม

ตั้ง

**ดี!!
ดีมาก
!!**

ความเจ็บปวด
ของร่างกาย
ช่วยบรรเทา
ความแสบที่ใจ
ลงไปได้

ทำไม...
ยังลุกขึ้น
มาได้อีก

แต่มีอะไร
ฝังใจที่ไม่
ตายจริงๆ

เพราะนี่เริ่ม
สนุกด้วย
ไม่พอแล้ว

หมัดของ
เจ้าใช้ไม่
ได้อีกแล้ว

ชื่อหมิงเกร็ง
พลังป้องกันตัว
เห็นทีการต่อสู้
จะไม่ยุติง่ายๆ

เราเหลือ
แขนเพียง
ข้างเดียว
จะสู้มันได้
ยังไง

จนทุก
วันนี้
แล้ว!!

ฝ่ามือ
เทพของ
ข้าระดม
ชีวิตเจ้า
เอง!

ข้าไม่
ยอมตาย
ไม่ยอม
ลงกรง
ข้าจะสู้
ทุกคน
เจ็บปวด
พร้อม
กันข้า!

ชื่อหมิงโคจร
พลังถึงขีดสุด
เห็นทีหนวด
มังกรจะไม่รอด

แน่
แล้ว
!!

ฝ่ามือ
เทพ
อยู่ไต่

ชื่อหมิง

เสียง
แบบ
นี้!!

นาง..
เป็นไป
ไม่ได้

เจ้า...
เอง
รี!

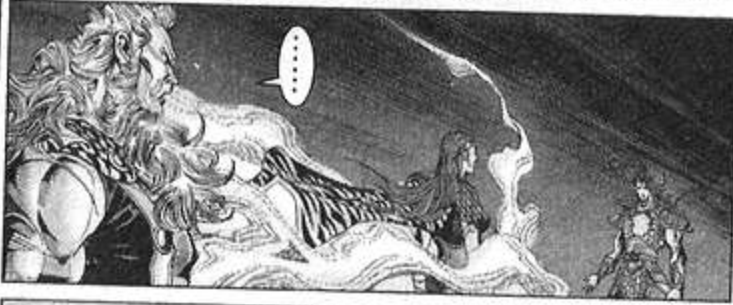
ฮึ่!

ชื่อหมิง
หยุด
เถอะ

เห็นมเหศว

ทำมาเขี่ย
แบบนี้
น่าระ
เบียสอ
ได้ยังไง

การตาย
ของข้าไม่ใช่
ความผิดของ
ท่าน

ท่านอย่า
ไปเอาผิด
คนอื่นอีก
เลยนะ

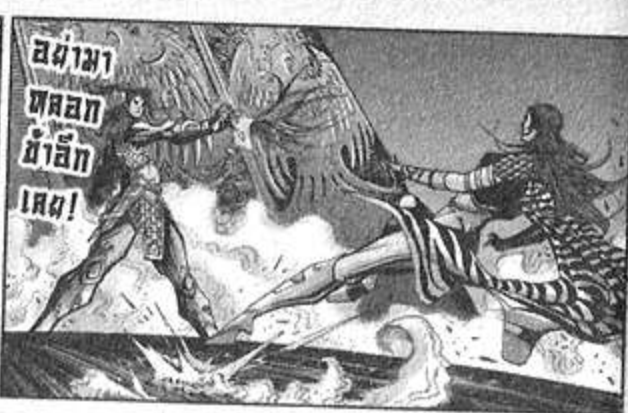
ท่านหยุด
มือตอนนี้ ทุก
คนยังให้อภัย
ท่านได้

ข้าต้องการ
ให้ใครอภัย
ฉันหรือ

ถ้าต่างหาก
ที่ระไม่ได
อภัยคนที่
ปลอมตัวเป็น
เห็นมเหศว

ฮ่ามา
ตลก
ซ้ำอีก
เสส!

หงผู้
หรือ
นี่..!

พวกเจ้า
ใส่หัวไปให้
หมด

คนอีกกลุ่มหนึ่งเดิน
มาที่สุสานของเขา

ข้าสั่งให้พวกเขา
ไปจากจางอัน ข้าจะได้
จัดการกับชื่อหมิงตาม
ลำพัง แต่พวกเขาก็
ย้อนกลับมา

คนพวกนี้ล้วนเป็นสหาย
ร่วมเป็นร่วมตายกับ
ชื่อหมิงมาก่อน พวกเขามา
เพื่อขัดขวางชื่อหมิงจนถึงที่สุด

แม้ทั้พบกับ
นักพรตรวมหัว
กันหลอกข้า
หรือนี้ ตลก
สิ้นดี

นึกว่าจะทำ
ให้ชื่อหมิงหาย
แค้นชะอีก หา
รู้ไม่...

ข้ารู้ว่าแผน
นี้หลอกเจ้าไม่ได้
แต่เมื่อครู่เจ้ากอด
เทียนเจียวตัวปลอม
ไว้นั่น แสดงว่า
เจ้ายังมีความรัก
อยู่บ้าง

ถึงแม้ข้าจะ
ปลอมตัวเป็นนาง
แต่ข้าเชื่อว่าถ้า
วิญญาณของนางมา
เองก็ต้องพูดสิ่งเดียว
กันกับที่ข้าพูด
เมื่อครู่

ชื่อหมิง
พวกเราต่าง
ผ่านพ้นความเจ็บ
ปวดด้วยกันมา
แล้วแต่พวกเรา
ต้องทำใจ

ตะเจิงสุญ
เสียอาจารย์ที่เคารพ
ข้าสูญเสียหญิงและ
จานเหยี่ย อาจารย์สี่ก็
สูญเสียลูกเมีย

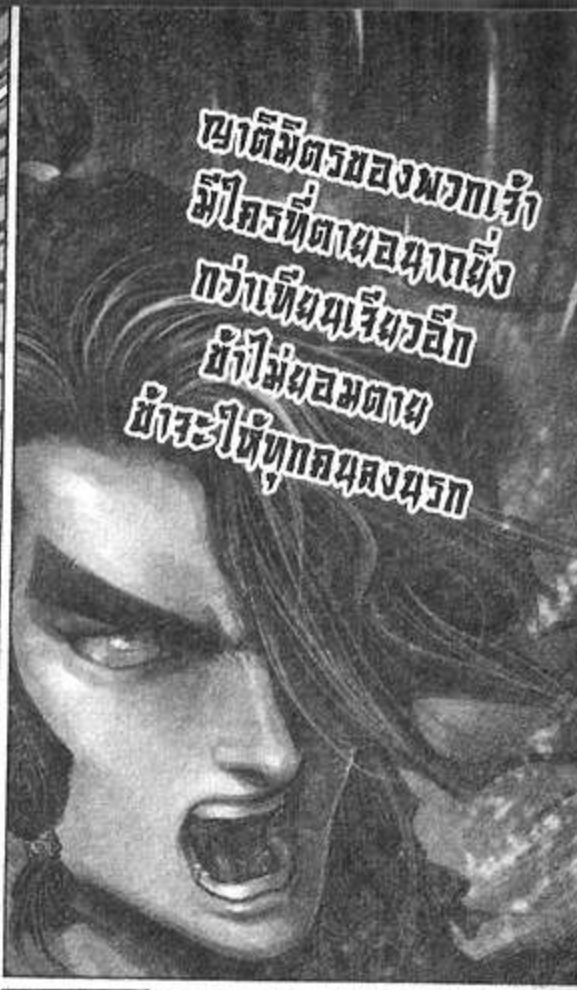
ถ้าทุกคนคิด
แต่จะเข่นฆ่าเพื่อ
ให้หายแค้น
มันจะเป็นยังไง
เจ้าฉลาดกว่าข้า
ย่อมรู้คำตอบ

เพื่อ
เจ้า
ทั้งเพ

อย่าใช้ความคิด
ตัวเองมาวัด
ความคิดของข้า
ความแค้นใคร
ความแค้นหมิง
เจ้าไม่ต่อสู้คิด
เพื่อหมิง....!

ชาติมิตรของพวกเจ้า
มีใครที่ตายมากกว่า
กว่าเทียนเจียวอีก
ข้าไม่ยอมตาย
ข้าระงับทุกกลยุทธ์

เฮ้อ..ชื่อหมิง
เอาแต่แค้น
ตัวเขาเองก็ไม่มี
ความสุข

ชื่อหมิง
ท่านทำแบบนี้
คุณหนูไม่มี
ความสุข
หรอก

เจ้าฆ่าจตุภาคิน
ไม่มีศัตรูต่างแดนกล้ามา
บุกรุกอีกแล้ว ถ้าเจ้ายังคิด
จะฆ่าเพื่อนร่วมชาติอีก
ก็ข้ามศพข้าไปก่อน

ใช่..นาย
ท่านช่วยส่ง
ข้าไปพบกับ
พี่ใหญ่
ด้วย

พวกเราก็เช่นกัน

พวกเขาถึงสี่ตายก็
ผลัดขวางท่าน

...

โมตรี
สี่ยศ
โสรฆาง
ฆ่าตาย

ตบ
ช

ฮา...ฮา...ฮา...
วิษณุระไม่
อีโสรฆาง
อยู่ที่นี่

เจ้าว่าอะไรนะ?

หลี่จุนฟงแม้จะสูญเสียดวงตา แต่การคำนวณของพวกเขา ก็รู้ว่าอาจารย์สี่ผู้ท่านไม่ได้ ถึงได้ย้อนมาสมทบ...

แล้วไง.. พวกเจ้าก็แค่ยึดเวลาตายของเขาออกไปเท่านั้น และพวกเจ้าก็ต้องตายเช่นกัน

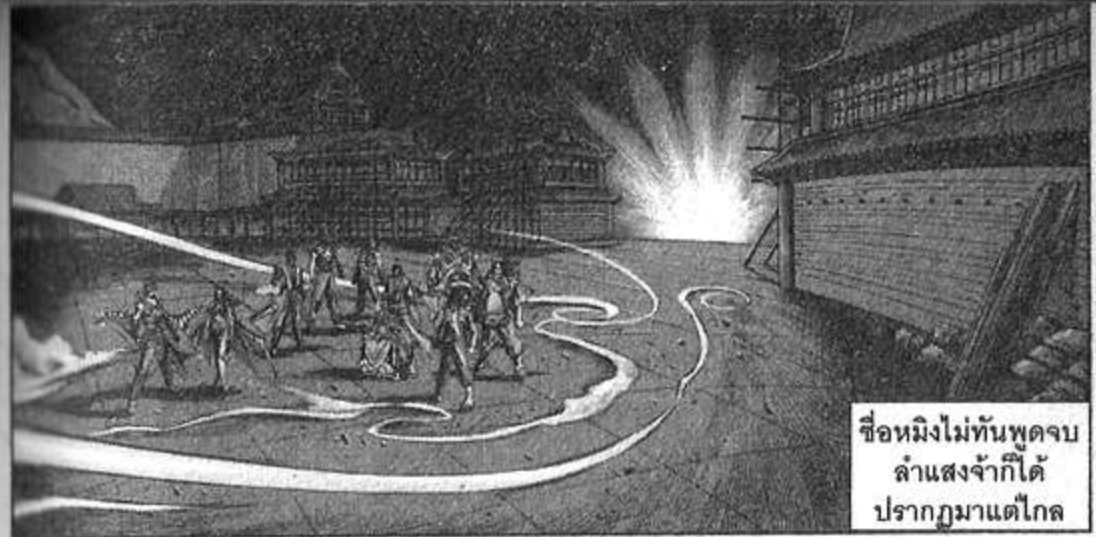
แค่ยึดเวลา ก็เพียงพอแล้ว เพราะข้ากับศิษย์น้องคำนวณได้ว่า ผู้ที่จะปราบเจ้าได้กำลังจะมา

ปราบข้าหรือ.. ฮีม!! โลกนี้ยังมีใครอีก..

ฮีม!!

ชื่อหมิงไม่ทันพูดจบ ลำแสงจาก็ได้ปรากฏมาแต่ไกล

พระภิกษุผู้เยาว์เดินมาอย่างช้าๆ ลำแสงดังกล่าวมาจากเขาหรือ

ฮีม!!

เป็นไปได้ เพราะเขาไร้วรยุทธ์ที่จะทำเช่นนั้น

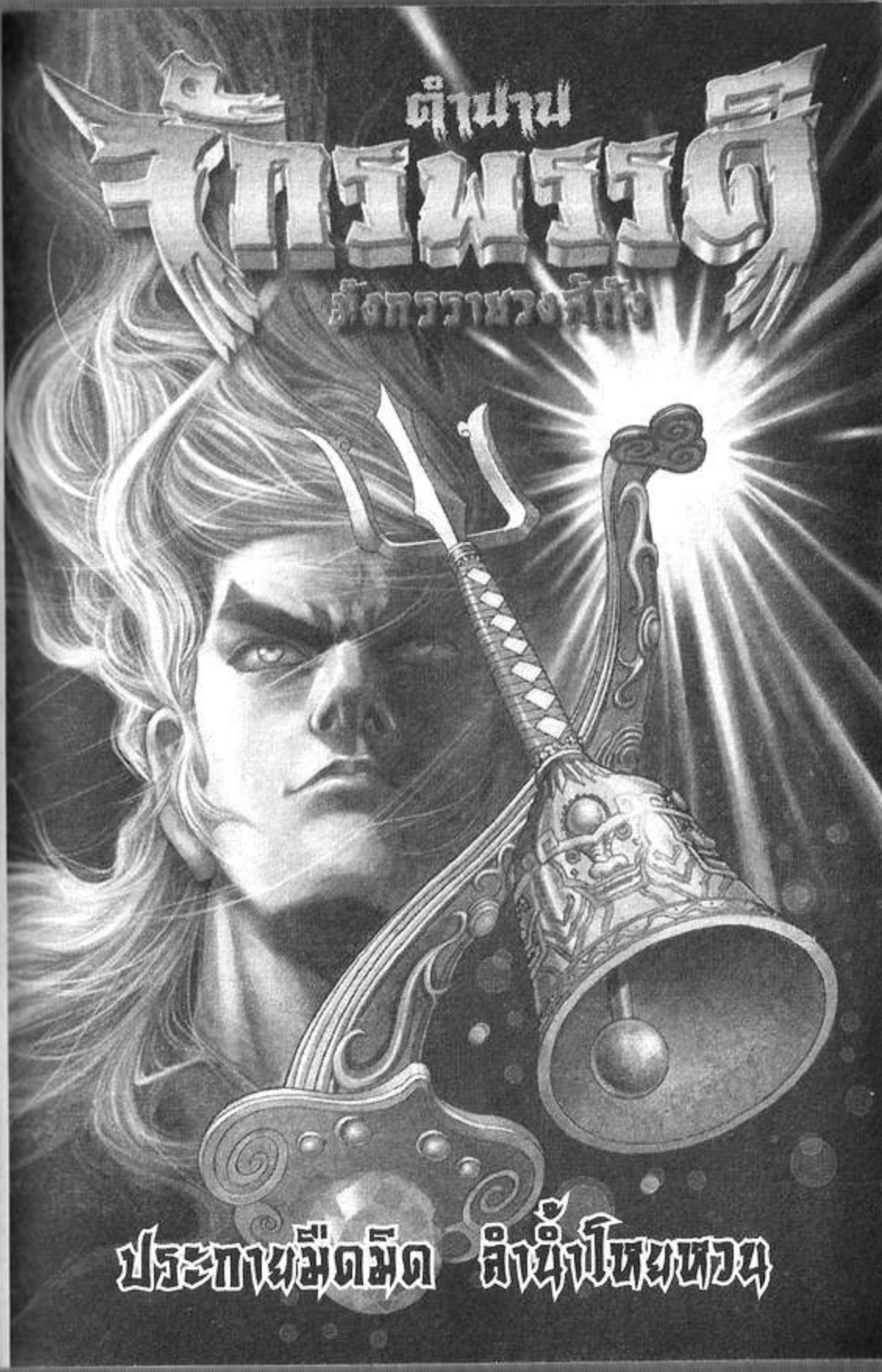
เบื้องหลังของเขาเป็นเงาของพระพุทธเจ้า หรือว่าพระพุทธองค์ จะมาโปรดชื่อหมิงด้วยตนเอง.....

เปล่า! ผู้ที่จะมา
ขัดขวางชื่อหมิง
คืออาจารย์
ของเขาต่างหาก

มหากัสสป

เพื่อชื่อหมิง เขาละโอกาส
ที่จะเป็นพระอรหันต์
เขาจะทำให้ชื่อหมิงกลับตัว
หรือว่าโหดเหี้ยมยิ่งขึ้นกันแน่

ตำนาน จักรพรรดิ

มังกรราชวงศ์ถัง

ประกาศมืดมืด สิ้นฟ้าโพยทวย

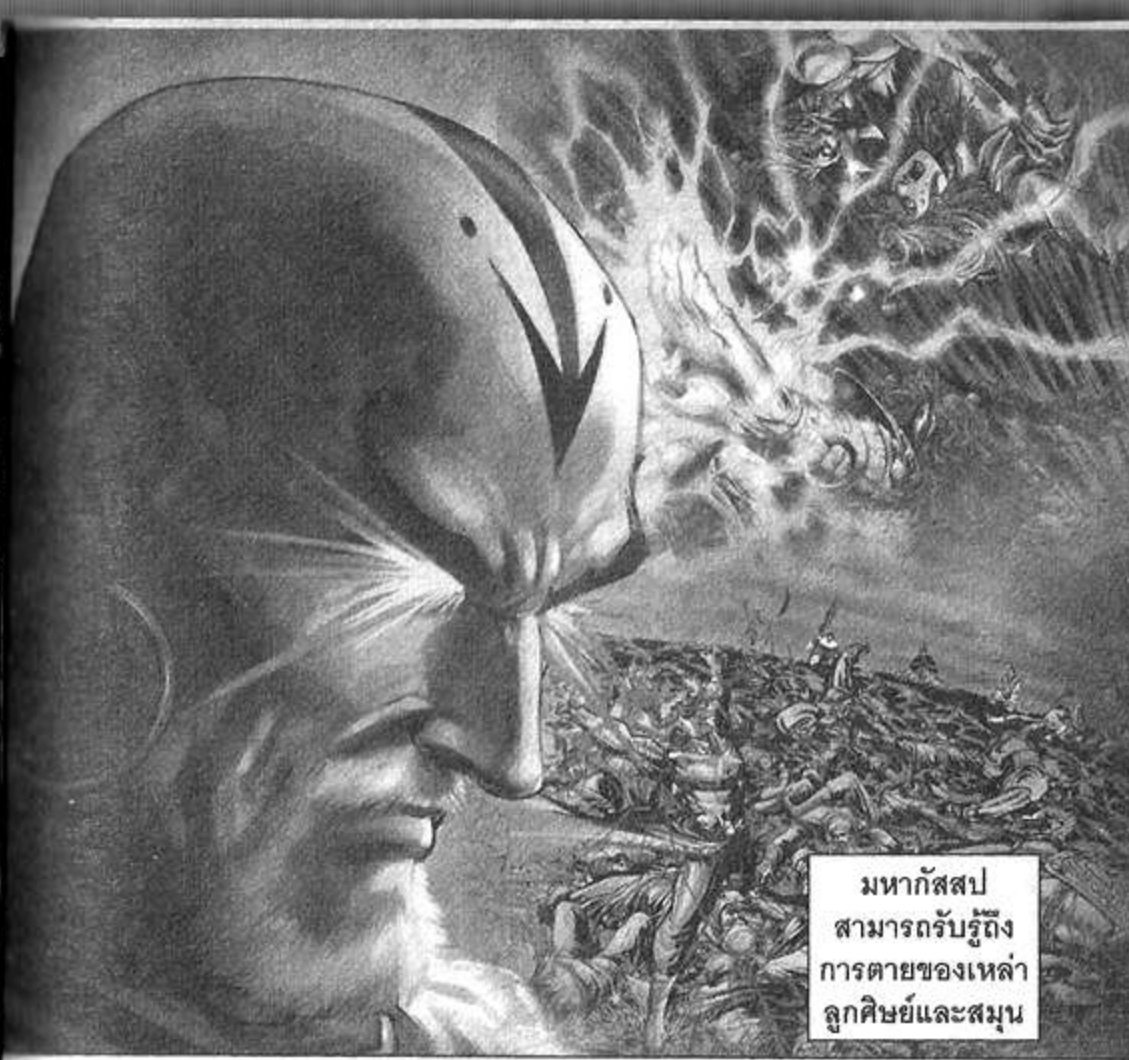
มหากัสสป
เดินทางกลับ
จากเทียนเด็ก

มหากัสสป
ในที่สุดก็มา

ก่อนหน้านี้
มหากัสสปไม่ได้
เป็นแบบนี้ ตอนนี้
เปลี่ยนไปอย่าง
กับคนละคน

มหากัสสป
สามารถรับรู้ถึง
การตายของเหล่า
ลูกศิษย์และสมุน

จุนฟงทำนาย
ถึงเรื่องราวของ
มหากัสสปที่เทียนเด็ก

เมืองเทียนเด็ก
เปลี่ยนให้เขาเป็น
คนละคน

คนที่ขีดขวาง
ข้ามารวมตัวกัน
ที่นี้หมดแล้ว มาเลย
ลูกศิษย์และสมุน
ของท่านถูกฝังไว้ที่นี้
ท่านก็เช่นกัน

ยังจะ
รออะไร
อีก มาซี

มหากัสสป
ไม่สนใจ
คำทำ
แค่เดินไป
ยังจุนฟง

พ่อตากับ
ลูกเขย ตาบอด
เหมือนกันเลยนะ

ไม่มี
ใครรู้
มหากัส
ทำอะไร

ชื่อหมิง
เจ้าพุดจา
ยั่วโทสะข้า
เพื่อให้ข้า
ลงมือก่อน
ล่ะสิ

เพราะเจ้า
อ่านใจข้าไม่ออก
เจ้าก็เลยใช้ไม้ยั่ว
เพื่อปกปิดความวิตก
ของตัวเอง

ชื่อหมิง
นี่เจย ราวกับ
มหากัสสป
เดาใจเขาถูก

ข้าจะบอก
เจ้าก็ได้ หลาย
เดือนมานี้ ข้า
ไม่ได้ทำอะไร
แค่เดินทางไป
เทียนเต็ก
เท่านั้น

แต่ถ้า
เจ้าคิดว่า
ข้าจะ
พลาด
เป็นขม
เมตตา
ด้วยเหตุนี้
ล่ะก็

เจี๊ยะ

เจ้าคิดว่า
ถ้าจะ
เกิดยกคอม
เพื่อตีเจ้า
กคืนตัวระ

นี่ไม่มดรา
กันตจวไรเทศผล
อย่างเราแน่
วิไลเดวหระ-ให้
กันเราทศก้าคัง

วรยุทธ์ของ
มหากัสสปรดหน้า
อีกแล้ว

แต่ก็
ไม่พ้น
มหา
กัสสป
อยู่ดี

ชื่อหมิง
หลบด้วย
วิชาตัวเบา

ถ้ากัสนี้
มันขาด
มันขาด

การต่อสู้ที่
ประตมท
ระดมเทว
ได้เร็ว

โครม

ฐานอนุสาวรีย์
ของเทียนเจียว
ถึงกับพังย่อยยับ
มหากัสต้องการ
ฆ่าชื่อหมิงจริง ๆ หรือนี้

โธษ

นี่
คือ
ชีวิต

กร๊อง

ชื่อหมิง
โคจร
พลังเพลิง
เพื่อตอบโต้

โธษ

ดับ
ไฟ
ศัตรู

ความเจ็บปวด
ของร่างกาย
ช่วยปลุกพลัง
โทสะของชื่อหมิง
ให้ปะทุ

เศษหิน
กระเด็น
ไปทั่ว

ตอนนี้เจ้า
โหดเหี้ยมยิ่งกว่า
หลี่เจี้ยนเจิงและ
หลี่หยวนจีในอดีต
ตายซะเถอะ

เสียดาย
เจ้าไม่มี
ทางเลือก

ฉันบอกแล้ว
ว่าจะไม่ยอมตาย
ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม

พลังเพลิง
ลุกโชนมาที่
มหากัสสป

มหากัสสป
ตัดเพลิงไฟ
กลับไป

ชื่อหมิง
หมายหลบ
แต่มหากัสสป
ตามมาติดๆ

ดับ
ไฟ
สีตวี

ทั้งคู่ถอยร่น
ไปถึงหินก้อนโ
อันเป็นฐานขอ
อนุสาวรีย์

ศีรษะ
ของเทียนเจีย
อยู่ไม่ไกลนัก

ตาย
ซะ
และ

โพลีสตาร์ตล่มลง

ฮ่า

โพลีสตาร์ตล่มลง

เจ้าระดมมือ
รุดตมาหัวใจ
ก็ช่วยเจ้า
ไม่ได้หรอก

มหากัสสป์ปรับศึก
ด้วยกระบวณท่าเดียวกัน

สู่มือเปล่า
ชนะมัน
ไม่ได้แน่

เห็นทีต้องใช้
พุทธศาสตรา
แล้ว

เฮฮ่า
ตายที
ก็เข้ามา

ชื่อหมีง
ฝั่งพุทธศาสนา
ทั้งสองขึ้นไว้
ได้ฐานอนุเสาว
เทียนเจียว
แต่ตอนนี้จำตั้ง
นำออกมาไว้

กระดิ่ง
ก็ไร้ซึ่ง
ปฏิกิริยา

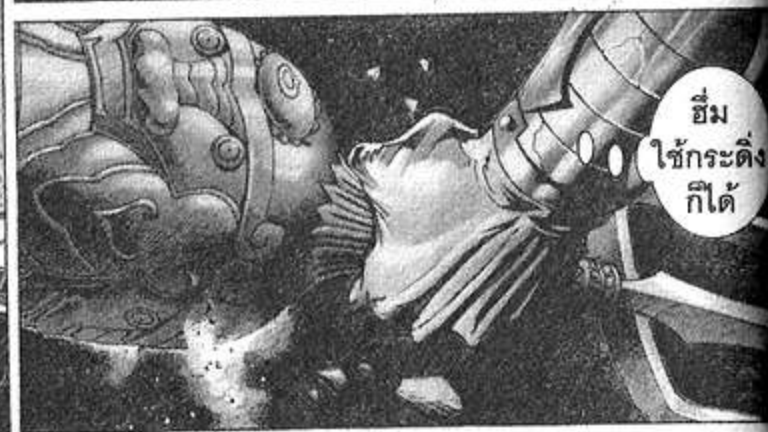
ตรงกันข้าม
พุทธศาสนา
อีกสองขึ้น
กลับเปล่ง
ประกายจ้า

เจ้าได้
ผลขาด
มีระ
สังหาร
เจ้าเอง

ทำไม
พุทธศาสดรา
ไร้ซึ่ง
ประกาย

ฮืม
ใช้กระดิ่ง
ก็ได้

อาวุธ
ของเรา
ทำไมถึง
หลุดมือ

พุทธศาสดรา
ทั้งสองขึ้น
พุ่งไปหา
มหาภัสสป

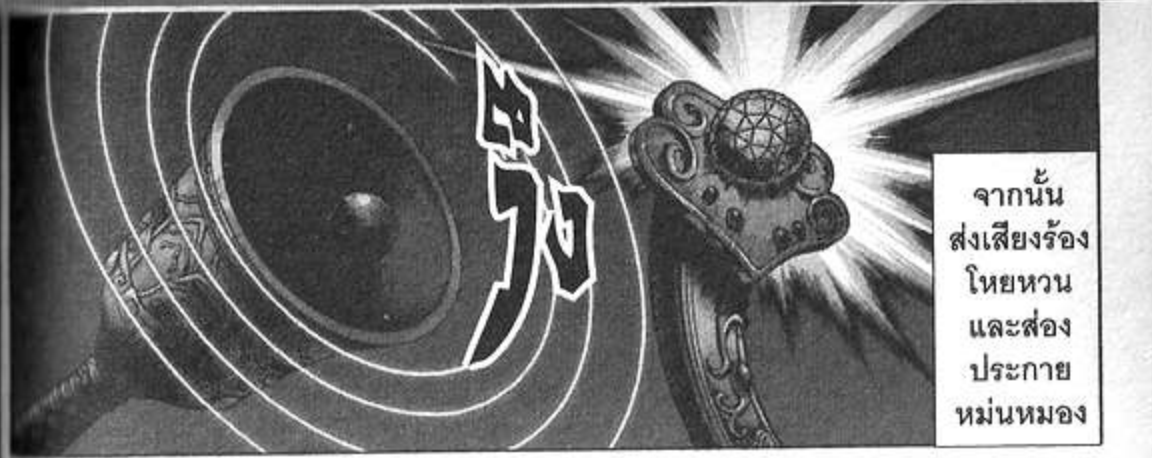
ชื่อ ไบเรียม
วังมฤตมา
เด็กเด็กเขียว

ถ้าจะ
ต้องล้มเจ้า
ให้ได้

อาวุธทั้งสองชิ้น
ต่างดินรนให้หลุด
จากมือชื่อหมิง

จากนั้น
ส่งเสียงร้อง
โหยหวน
และส่อง
ประกาย
ประกาย
หม่นหมอง

จากนั้นพวกมันก็
พุ่งไปหามหากัสสป

ราวกับ
เขมือบ
เจ้าของ
ที่แท้จริง

มหากัสสป
พูดถูก ถ้าชื่อหมิง
ยังเสียสติอีก
ก็ไม่อาจชนะ

ถ้าเขาจะ
ฆ่าชื่อหมิง
จริงๆ เราจะ
ทำยังไง

หลี่ชื่อหมิงฝีมือรุดหน้า
สู้กับมหากัสสป
แต่ตอนนี้เขากลับ
เสียสติ ส่วนมหากัสสป
กลับสงบ

เห็นที่ชื่อหมิงจะ
หมดแรงต่อสู้

ปัง
ปัง

เมื่อ
ข้ายัง
อยู่

เจ้าก็
ไม่มีวัน
สมหวัง

ข้าจะรอ
เจ้าที่ทุ่งหิมะ
สุขาวดี

ผู้ชนะ
เป็นจำว ไม่
อย่างนั้นเจ้า
ไม่มีวันเป็น
ฮ่องเต้ได้
อีก

อ๊ะ ข้า...
มองเห็น
แล้ว

ชื่อหมิง
รับไม่ได้
กับการ
เปลี่ยนแปลง
ของ
มหากัสสป

เขาไม่อยาก
จะเชื่อว่าตัวเอง
เป็นฝ่ายพ่ายแพ้

เขาจากไป
โดยลำพัง

ดวงตาข้า
มองเห็น
แล้ว

ข้าตรวจดูแล้ว
ดวงตาของอุนฟงไม่น่า
มองเห็นได้อีก หรือว่า
เมื่อกี้มหากัสสปจะ...

อะ
ไร
อะ

ชื่อหมิง...

ทั้งคู่หะ
สูชาติ...
อยู่ที่ไหนกัน

ถ้าจะ
คำนวณ
ตำแหน่ง
ของมันคง
จะไม่ยาก

โรคที่ไม่อาจ
รักษาด้วยสมุนไพร
และกำลังภายใน
กลับสามารถ
หายได้

แสดงว่าเขา
บรรลุถึงขั้นเหนือ
มนุษย์ พ้นจาก
ชะตาฟ้าลิขิต
แล้ว

ฮ่า

แล้ว
รู้ไหม
ว่าใคร
จะชนะ

ไม่ว่าใครจะชนะ
หรือว่าใครคือคนที่ตาย
มันก็เป็นผลที่ไม่น่า
ยินดีนักหรอก

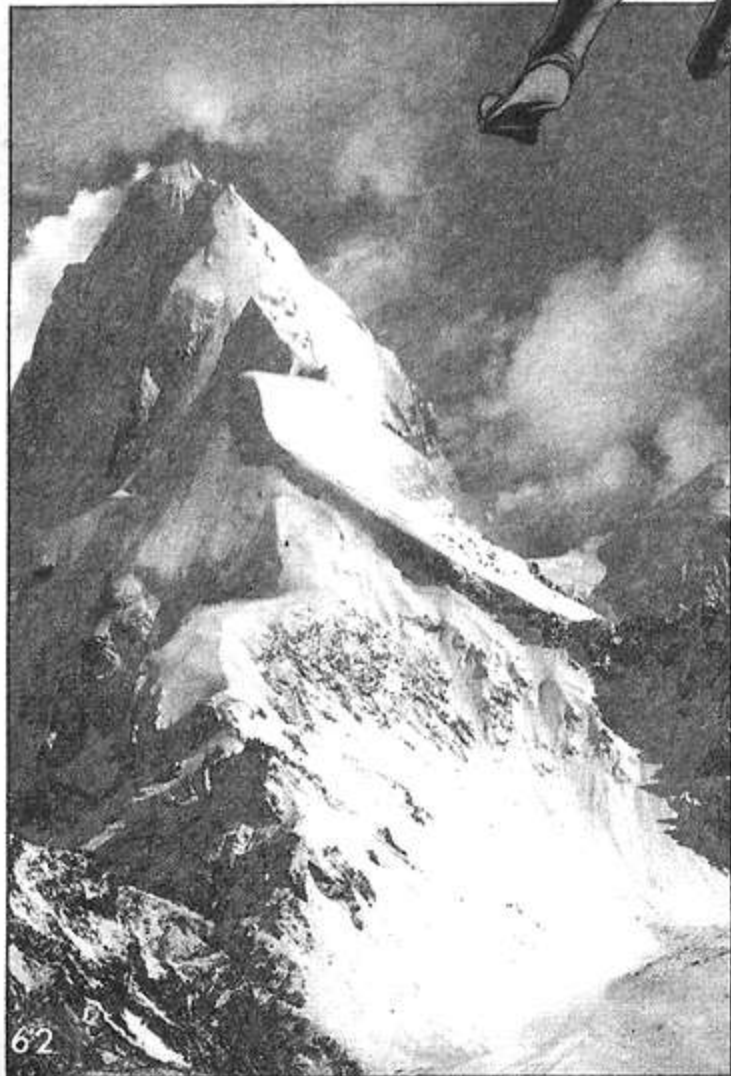
นี่เป็นการต่อสู้
ที่กำหนดชะตากรรม
ของเมืองถึง พวกเรา
ต้องไปเป็นพยาน

จากนั้นชื่อหมิง
ก็ไม่ได้เข่นฆ่าอีก
แค่เก็บตัวอยู่ในวัง
เพื่อฝึกยุทธ์

ไม่นาน
ชื่อหมิง
ก็หายไป
จากวัง

หนาวจัง
หุงหิมะที่ว่า
เป็นสถานที่
แบบไหน
กัน

ภูเขา
ที่อยู่ด้านหน้า
ก็คือหุงหิมะ
สีขาวดี

เขาลูกนั้น
มีชื่อว่าเขาไข่มุก
ในแดนตงจ้วน
ไม่มีเขาลูกใดสูง
เท่ามันอีกแล้ว

ดินแดนแห่งนี้
เคยเป็นถิ่นของ
พวกพราหมณ์
มาก่อน แต่
ตอนนี้กลายเป็น
วัดร้าง

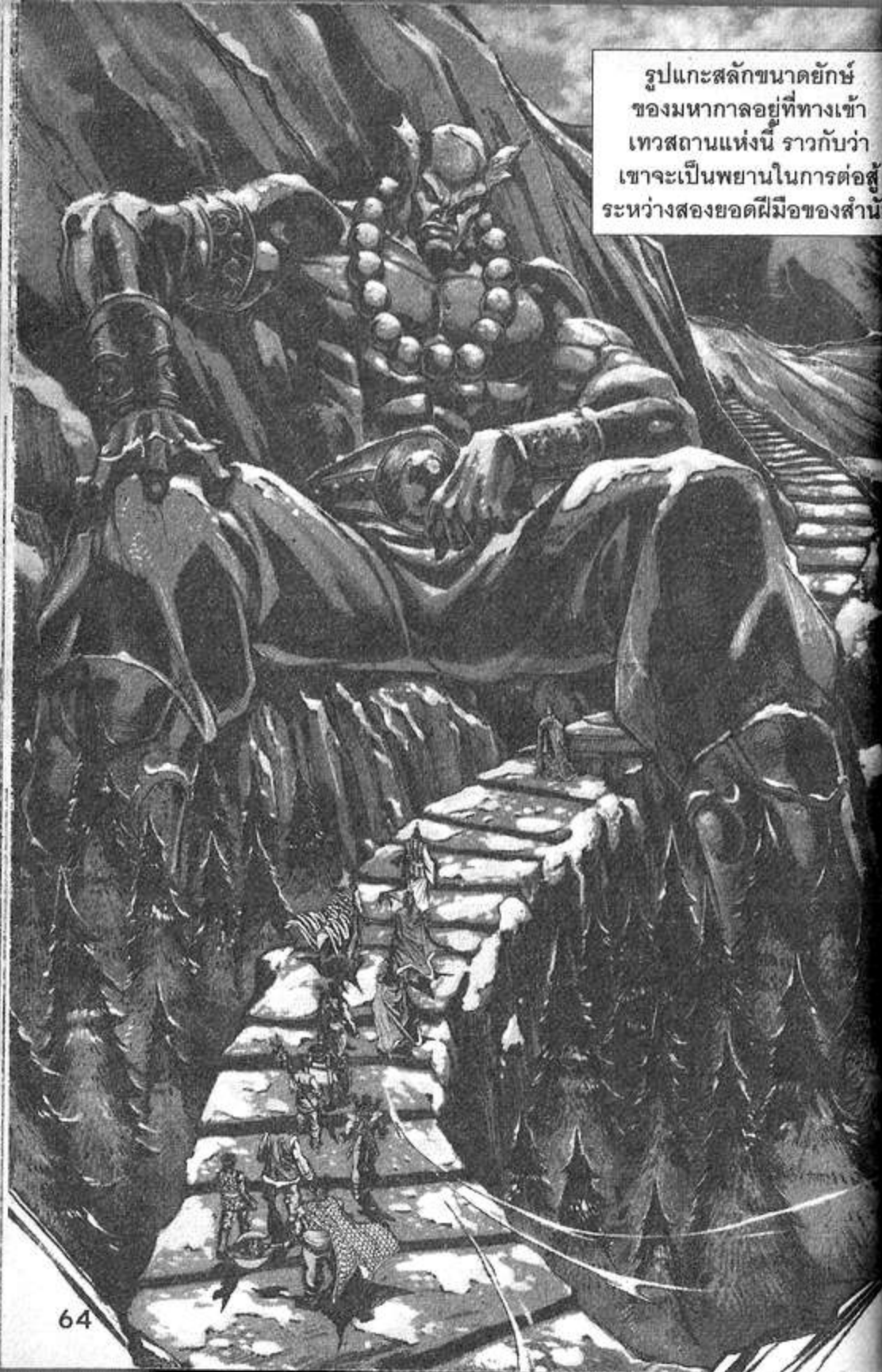
ชื่อหมิงเคยเติบโตจากที่นี่
เขารู้จักสกุลหลี่จากการ
จำลองตำหนักสกุลหลี่ ที่นี่เป็น
การเริ่มต้นของเขาถือว่าได้

เอ๊ะ
นี่เป็นผู้
ที่สร้าง
เทวสถาน
แห่งนี้

มหาภาค

รูปแกะสลักขนาดยักษ์
ของมหากาลอยู่ที่ทางเข้า
เทวสถานแห่งนี้ ราวกับว่า
เขาจะเป็นพยานในการต่อสู้
ระหว่างสองยอดฝีมือของสำนัก

พระขัมจิ่ง
มาต้อนรับ
ทุกคน

ท่าทางมหากัสสป
จะขึ้นเขาแล้ว...ชื่อหมิง
ยังไม่มาอีกหรือ

เขามา
ถึงแล้ว

ชื่อหมิง..มาแล้วหรือ
รังสีอาฆาตของเขา
หายไปไหนหมด

บุรุษผู้หนึ่ง
ก้าวขึ้นเขา
อย่างช้าๆ

หตี
ชอ
หมิง

ผมของเขา
กลายเป็นสีขาว
โพลน ดวงตา
ของเขาแดงกล้า
แต่พลังอาฆาต
ที่ผ่านมา
หายไปหมดสิ้น

ที่แท้...เขาเดินทาง
ตามพวกเรามา
ตลอดทางหรือ

ทำไม
พวกเราถึง
ไม่รู้สึกละ

ผมสีขาวกับ
ดวงตาแดงกล้า
และใบหน้า
ที่ไร้ความรู้สึก
ทำให้ผู้คนไม่อาจ
เดาใจเขาได้เลย

ผมขาวแบบนี้
เพราะเขาคิดมาก
หรือเปล่านะ
คำตอบคงจะ
ปรากฏระหว่าง
การต่อสู้เป็นแน่แท้

ชื่อหมีง
มาแล้ว พวก
เรากลับไม่
รู้สึก

วันนี้คหมายต่อสู้
ระหว่างศิษย์อาจารย์
ผมชื่อหมีงกลายเป็นสีขาว

แววดตาของ
เขาเปี่ยมด้วย
ความแค้น

แต่ตัวเขา
กลับไร้ซึ่ง
จริงสี่สังหาร

ชื่อหมีงไปยืนอยู่ที่
ตำแหน่งหัวเสา
ของมหากาล

วรายุทธ์
ของชื่อหมีง
รุดหน้าอีก
ขั้นแล้ว

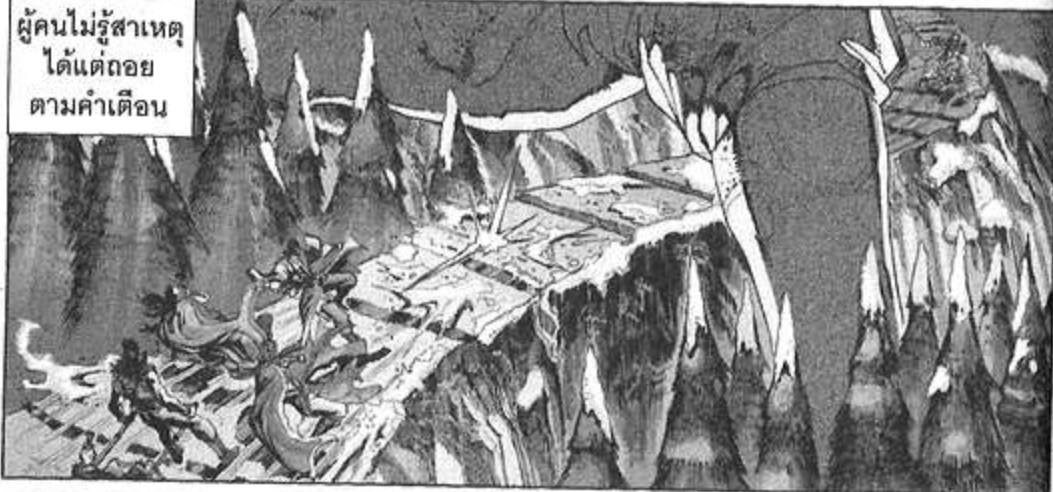

ชื่อหมีงมองดู
รูปปั้นอย่างขิงขัง

ผู้คนไม่รู้สาเหตุ
ได้แต่ถอย
ตามคำเตือน

ตำแหน่งที่ชื่อหมิง
ยืนอยู่นั้นเหลือ
เพียงกลุ่มควัน

เพลิงไฟสีม่วง
นำกลั้วชะมัด ชื่อหมิง
ไร้ยาเขียวแล้ว

เพื่อล้ม
มหากัสสป
ชื่อหมิง
ถึงกับหมั่น
ฝึกยุทธ์

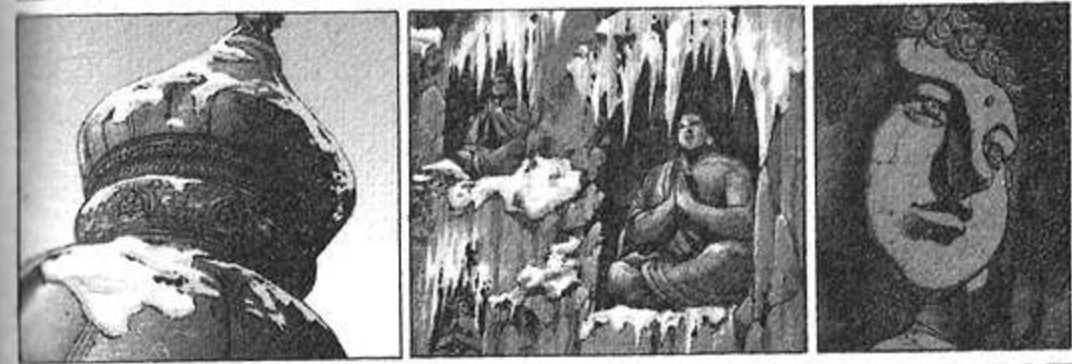
มหากัสสปอาจ
ต้องพ่ายแพ้

ศึกนี้ใคร
แพ้ใครชนะ
เดายาก
จริงๆ

ณ ยอดเขาสูง
จากภาคนาวเย็น
ยะเยือก

75

ที่แห่งนี้เคยเป็นถิ่น
ของศาสนาพราหมณ์มาก่อน
จึงมีเทวรูปแกะสลักมากมาย

ต่อมามหากัสสปได้ตัดแปลง
เทวรูปแกะสลักพวกนี้ให้เป็น
พระพุทธรูป และเปลี่ยนชื่อ
ที่นี้เป็นทุ่งหิมะสีขาวดีเพื่อให้
เหมือนนิยายของพุทธศาสนา

พุทธศาสดราทั้งสี่ชื่อ
และมหากัสสป
รอชื่อหมิงอยู่

มหากัสสปนั่งอยู่ที่
ทางสงบ ไม่ได้กินไม่ได้
นอนเป็นเวลานาน

แต่เขา
ก็ไม่ได้
ยินดี
กับสภาพ
นี้

เพราะชื่อหมิง
ลูกศิษย์ของ
เขายังไม่ได้
โตจากเมื่อ
ก่อนนัก

ครั้งแรกที่เราพบชื่อหมิง เขากำลังเช่นฆ่าพี่น้องร่วมครรรภ์ ตอนนั้นมหากัสสปก็อยู่

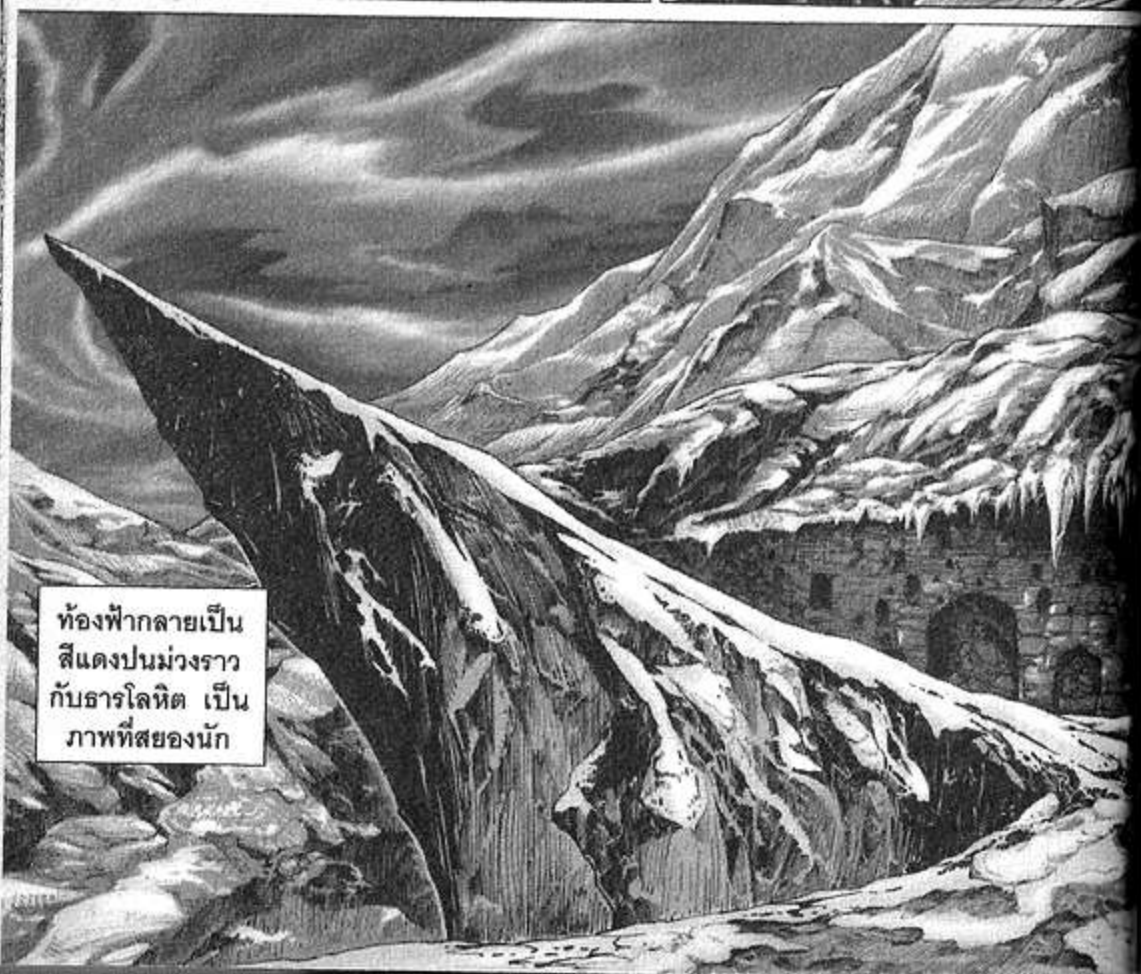
นึกไม่ถึงว่าวันนี้เราจะเห็นพวกเขาต่อสู้กันเอง

ท้องฟ้าเปลี่ยนสีท่าทางสวรรค์ก็รับรู้ การต่อสู้ครั้งนี้แล้ว

การปะทะของฝ่ามือเทพทำให้ฟ้าดินต้องสะเทือนไปด้วย

ท้องฟ้ากลายเป็นสีแดงปนม่วงราวกับธารโลหิต เป็นภาพที่สยของนัก

ไม่เจอกันหนึ่งเดือน วรยุทธ์ของเจ้ารูปดหน้า แต่สารรูปของเจ้ากลับทำให้ข้าผิดหวังนัก

แต่ผิดหวังเพราะเขายังต้องคอยสืบชีวิตพระยาเจ้า

การต่อสู้ของเราจะยุติเมื่อการตายเกิดขึ้น เลือกอาวุธซะ

อาวุธฝ่ามือ มวกเหล็ก แล้วเทร

ชื่อหมิงเกร็งพลังกระชากอาวุธเข้าหาตัว

สิ่งที่ชื่อหมิงเลือก
คือพุทธศาสตราที่เคย
เป็นของอาจารย์

เขาเลือกอาวุธ
ของมหาภักษสป

เพราะเขา
รังเกียจอาวุธ
ที่เคยทรยศ
เขาซะลิ

แต่ว่าเขา
ควบคุมอาวุธของ
ตัวเองยังไม่ได้
อย่าว่าแต่อาวุธ
ของคนอื่น

พุทธศาสตราในมือ
ชื่อหมิงค้นรจนราว
กับไม่พอใจ

หยุดเดี๋ยวนี้
มีดีไอโอรสสวรรค์
สี่รวมสิ่งต้อง
สูญแทนเท้าข้า

เขาควบคุม
มันได้แล้ว
หรือว่าเขาจะ
กลับตัวแล้ว

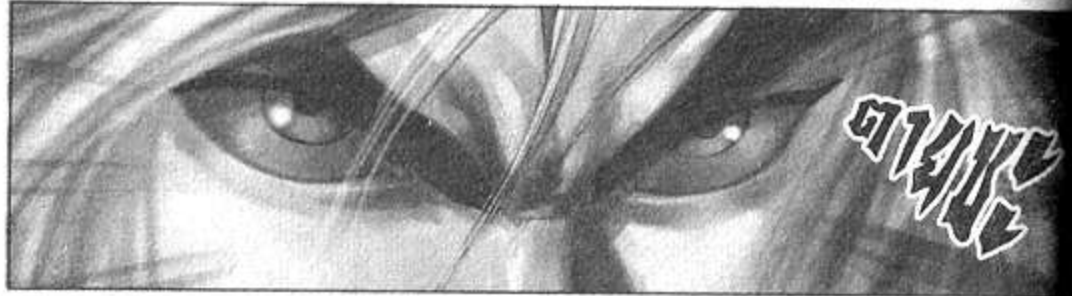
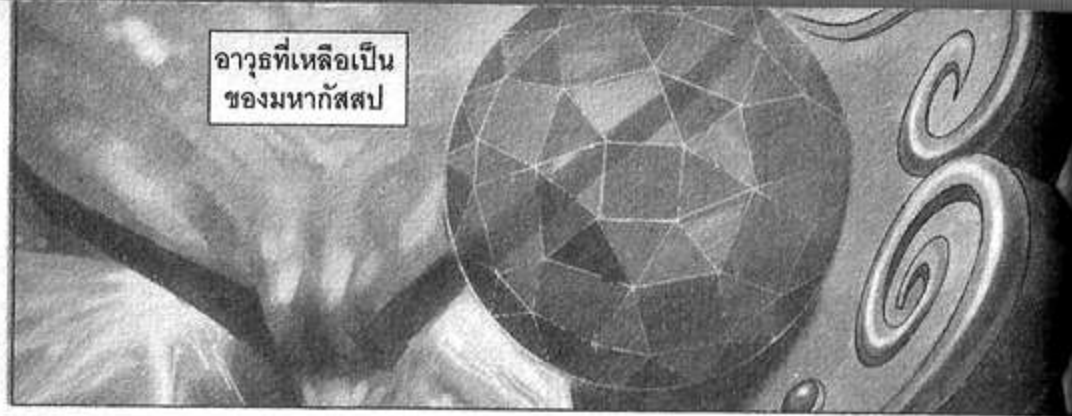

การต่อสู้
ของเราเริ่ม
ได้แล้ว

เจ้าสยบ
พุทธศาสตราด้วย
พลังมาร มีแต่
จะทำให้เจ้ามี
ภาระมากขึ้น

อาวุธที่เหลือเป็น
ของมหากัสป

ตาเข

กรัง

พวกเขา
ไม่ทันออกแรง
เต็มที่ก็ส่งผล
ขนาดนี้แล้ว

เร็วจน
ข้ามองไม่
ทันเลย

กรัง

กรัง

กรัง

ความเร็ว
ของพวกเขา
เราพอจะรู้สึกได้
ด้วยประสาท
หูเท่านั้น

แต่มหากัสป
กลับสลายพลัง
ของเขาไปเรื่อยๆ

ชื่อหมิง
ต่อสู้ด้วย
ความแค้น

กรัง

พื้นที่ที่พวกเขาใช้ต่อสู้ถูกทำลายในพริบตา

พริบตา

**เปิดออก
ตามนัย
พิลาสม**

**เปิดออก
นัยไป**

เดี๋ยวผมกับตมม
แบ่แต่ตามตมมที่ตีผม
เราก็เลือกที่สูงกว่านี่

**เราคิดว่าสมาชิก
อาจารย์น่าจะ
สูงกว่าท่านด้วยนะ**

**ไม่มีใคร
สามารถอยู่
เคียงข้าง
ได้สักแล้ว**

ใครว่าข้าเคย
เป็นอาจารย์แล้ว
จะอยู่เหนือเจ้าล่ะ
เจ้าคิดอะไรตื้นๆ

ไม่ต้อง
ทำเป็นสั่ง
สอนข้า

**ข้าทมิฬเชื่อคำสั่งเจ้า
สุมภางได้เจ้ามามาก
เกินไปแล้ว ตมมมี
ข้าก็ถือตัวมาเอง**

ฮ่องเต้
ไม่จำเป็นต้อง
อยู่สูง

ผู้เป็น
อาจารย์ก็ไม่
จำเป็นต้องอยู่
เหนือลูกศิษย์

ชื่อหมิงดล้าลิกจน
ถอนตัวไม่ขึ้นแล้ว

เขาคิดว่า
ผู้ยิ่งใหญ่ต้องอยู่
เหนือใครๆ เขา
คิดผิดแล้ว

นี่คงจะเป็น
สาเหตุผมชวาก่อน
วัยของเขา ภายใน
คืนเดียว เขาพยายาม
ทุบตีให้บรรลุเป้าหมาย
ทำแบบนี้มีแต่จะ
ทำให้อายุสั้น

ชื่อหมิงบอกว่า
จะไม่ยอมลงนรก แต่ข้าว่าหลัง
จากเทียนเจียวตายไป เขา
มีชีวิตอยู่ก็ไม่ต่างจาก
ตายนักหรอก

ไอ้บ้านี้ ถึงจะ
ชนะศึกครั้งนี้แต่ต้อง
ตายไป แล้วจะมีประโยชน์
อะไร

คุณหนู
ตายไป เขา
ก็ไม่อยาก
อยู่หรอก

ข้าไม่รู้ว่า
ควรลုပ်ให้ชื่อ
ชนะ หรือว่า
มหากัสสป
ชนะดี

ชื่อ
หมิง...

ศิษย์อาจารย์
คุณนี้พักยกต่อสู้
แต่แนวตาของ
ทั้งสองกลับจด
จ้องอยู่ที่อีกฝ่าย

พวกเขา
รวบรวมพลัง
ไว้ที่อาวุธ
ในมือ

มาเดชม... กัสสป
สงครามประตยทศ
นวกเรแลกเปลี่ยน
เจ้ามือเทม

ศิษย์วิชา
ระบรคมาก
กว่าที่

กร๊น

เจ้ามือเทมผู้โต
ปฐมแสงธรรม

ทำทาง
ไม่เลว

แต่ถ้าไม่พอ
เรานักพรต

แสงธรรมส่อง

ประกายเทพฝ่ามือ
ของชื่อหมิงแผ่กว้าง
ส่วนมหากัสสปีน้อยต่ำกว่า
พลังของเขากลายเป็นดวงไฟ

พ.ตง
นี่แล้ว

เจ้าระตอง
เสียใจที่สอน
ฝ่ามือเทพ
ไว้ยาก

รีบฝึกก่อน
แล้วสอน
มดทะเล

ชื่อหมิง
แยกจุดโจมตี
สามครั้ง

แยกจุดโจมตีสาม
ครั้งตามหลังไอ้หมิง

ไอ้หมิงตัว
ทำไอ้หมิง
สุดแรงแล้ว

มหากัสสป
เป็นฝ่ายรุกบ้าง

แรงปะทะ
ก่อให้เกิด
ดวงแสง
มากมาย

ทั้งสองต่าง
โดนพลัง
อีกฝ่าย
เล่นงาน

ไอ้หมิง
ตายนะ

ไอ้หมิงตัว
ตายนะ

ปฐมแสงธรรม
ประ
แสงธรรมรวม

ตบ

ฝ่ามือเทพยโลมี
รูปจากความคิด
ชื่อหมิงคิดอย่างมาร
พลังของเขาก็ก่อตัวเป็นอสูร
ส่วนพลังของมหาภัสสป
รวมกันเป็นรูปของพระยูไล

ในที่หนาวจัดแบบนี้
พลังของพวกเขากลับทำ
ให้รู้สึกร้อนระอุ

แสบตา
จังเลย

เอ๊ะ..
ทำไม

พุทธศาสตร์
ทั้งสองปะทะกัน
กลับเสียหาย
พร้อมกัน

กรบ

พุทธศาสตร์ที่พระพุทธเจ้า
สร้างขึ้นด้วยพลังธรรม
อันสูงส่ง สืบทอดคน
รุ่นแล้วรุ่นเล่าไม่เคยเสียหาย

ตอนนี้กลับพียงย่อยยับ
เพราะปะทะกันเอง
เพราะพลังของคู่ต่อสู้
หรือว่าอะไรเป็นเหตุกันแน่

ปะทะกัน
แล้วร่างภพ
ไว้ไม่ได้หรอก

แตกหัก

รวมตัวเป็น
รูปลักษณ์
อีกครั้ง

เป็นพระศรี
ศากยมุนี

ชิ้นส่วน
ของอาวุธ
ทั้งสองรวม
ตัวกัน

ปรากฏ

พุทธศาสตร์เสียหาย
สิ่งที่ปรากฏคือพลังธรรม
และพลังฝ่ามือเทพ
ที่แฝงอยู่ภายใน

เพลงฝ่ามือเทพที่
ประสานกันเหนือชั้น
กว่าชื่อหิมงและ
อาจารย์เป็นไหนๆ

นี่หรือ...
เพลงฝ่ามือเทพ
ของพระศรี
ศากยมุนี

พลังฝ่ามือ
ทำให้บังเกิด
สายฟ้าแลบ

ถ้าฟ้าผ่าลงมา
ไม่ภูเขาดล่มก็
ต้องมีคนตายแน่

ฟ้าผ่าทำให้
พระพุทธรูป
ทั้งสองสลาย

ลำแสงฝ่ามือเทพ
กระจัดกระจาย
เป็นม่านป้องกัน
ผืนพิภพจาก
พลังสายฟ้า

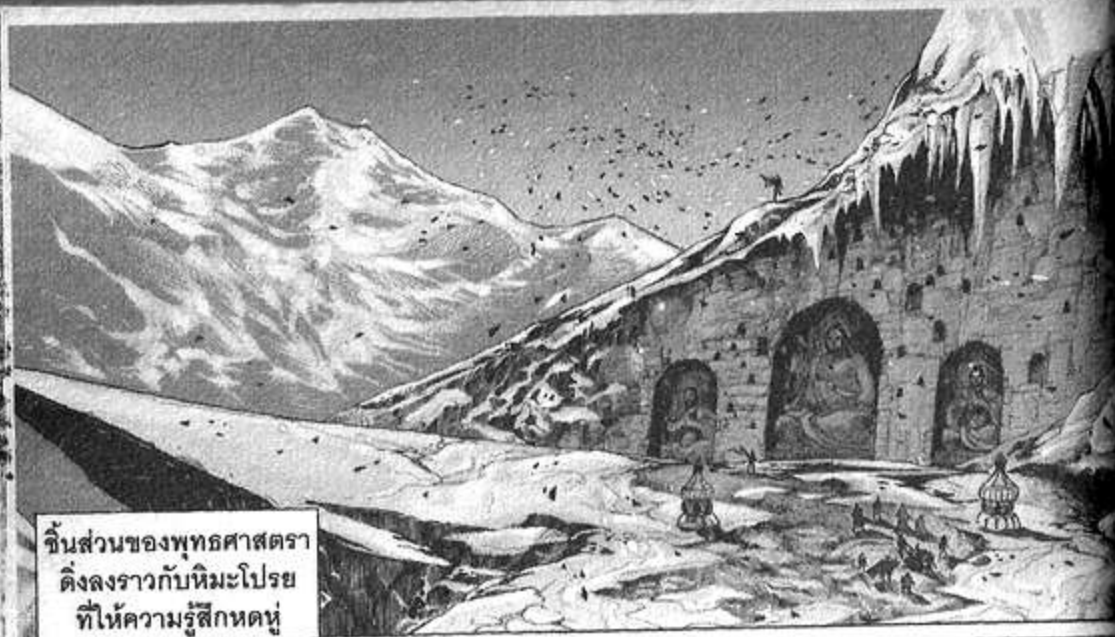

ลำแสง
กระจาย
ทั่วฟ้า

น้ำที่สาด
ก็ไม่ถึง
ไม่ทำลาย
ที่ศีรษะ

ชิ้นส่วนของพุทธศาสนา
ตั้งลงราวกับหิมะโปรย
ที่ให้ความรู้สึกหดหู่

ประกายดับ
ลงในที่สุด

พุทธศาสนา
ตั้งลงราวกับ
หิมะโปรย

อีกสองชั้น
ก็ตองมึง
เต็มสก๊น

ดี เข้า
มาเลย

มันของพุทธศาสนา
สองชั้นมึง
ก็ตองมึง

พระโศภิต

มหากัสสปกับหลิซื่อหมิง
ต่อสู้กันที่ทุ่งหิมะสีขาว
สองพุทธศาสดาสันนิเว
เป็นการเตือนให้ซื่อหมิง
กลับตัวโดยเร็ว

พระโยกขุนเขา

แต่ซื่อหมิง
ก็ยังคลุ้มคลั่ง
เหมือนเดิม

ซื่อหมิงใช้
ฝ่ามือเทพอีกแล้ว
แสดงว่าเขาเกลียด
อาจารย์ของเขา
เข้ากระดูก

ถ้าซื่อหมิงไม่ยังมีมือ
เห็นที่พุทธอาวุธ
อีกสองชิ้น...

พระโยก
ขุนเขา?

เสียดาย
เจ้าเปเล่งอานภาพ
ของมันได้ไม่
เต็มที่

หิม

พระโยกขุนเขา

วิชาที่เรียนรู้
ครึ่งๆ กลางๆ แบบนี้
แค่วิชากระบี่กระบอง
ก็เอาอยู่

วิชากระบี่กระบอง
แค่สลายฝ่ามือ
เทพของชื่อหมิง
เท่านั้น

ฟัด

ทำไมไม่ใช่
ฝ่ามือเทพเล่า
กลัวเดือดร้อน
ถึงคนอื่นรึ
เจ้ากลายเป็น
คนเมตตา
ตั้งแต่เมื่อไหร่

มหาภัสสป
ไม่ใช่ฝ่ามือเทพ
จริงๆ ด้วย

เขาทำแบบนี้
เท่ากับรันท

นึกไม่ถึงว่า
มหาภัสสปจะยอม
เดือดร้อนเพื่อเห็นแก่
ความปลอดภัยของ
พวกเรา

ฟัด

ฟัด

มีความแค้น
ต้องแก้แค้น
เจ้าสอนข้าเอง
ไม่ใช่เธอ

เจ้ามีสิทธิ์อะไร
มาสอนข้า
มีสิทธิ์อะไร
มาบอกว่าข้าผิด

ผู้ที่แกร่งกว่าอยู่
อ่อนแอตาย
เป็นคติพจน์
ของเจ้านี่นา

วิชากระบี่กระบอง
สู้ฝ่ามือเทพไม่ได้
มหาภัสสป
ก้าวถอยเรื่อยๆ

คนขวางข้าตาย
ตามข้าอยู่
เป็นหลักการ
ของเจ้าไม่ใช่เธอ

ก่อนที่ข้าจะเข้า
ไปอยู่สกลหดี
เจ้าสอนข้าแบบนี้
ไม่ใช่เธอ

เจ้าต้องการ
ให้ข้าเลือดเย็น
เช่นข้าไม่กะพริบตา
ข้าก็ทำได้แล้ว
เจ้ากลับว่าข้าผิด

ผิด

เจ้าตอบ
ข้ามาซี

มาย
ท่าม...

ยังมี
เทียนเจียว
อีก

นางผิด
ตรงไหน
ข้าผิดตรง
ไหน

การตายของ
เทียนเจียวเป็นเรื่องเศร้า
เรื่องที่เกิดขึ้นภายหลัง
ใครผิดใครถูก

ทุกสิ่งที่
เจ้าทำล้วนผิด
ไซ้ ก่อนนี้ข้าสอน
แต่สิ่งที่ผิดๆ
ให้เจ้า

ข้าผิด
ตรงไหน

ผิด

ไม่เพียงสิ่งที่สอนเจ้า
แม้แต่สิ่งที่ข้าทำ
ก็ผิดมากกว่าถูก

ผิดแล้วยอมแก้ไขไม่ยาก
แต่ยอมรับผิดโดย
ไม่คำนึงถึงหน้าตานั้นสิ
ยากนัก

ผิด

แล้ว
ยังใจ
สะ

ปรี๊ด

ไม่เมื่อ
เข้าผิด

ยอมรับผิด
แล้วยิ่งใหญ่
นักหรือใจ

ทำผิดมาก่อนชีวิต
รู้สำนึกเอาตอนแก่
แบบนี้จะพ้นจาก
บาปได้หรือใจ

ตบ

ถ้าทุกอย่าง
มันแก้ไขง่าย ๆ แบบนี้
ซำก็ทำบาปให้เต็มที
แล้วสำนึกเอาตอนแก่
ไม่ติเรอะ

แบบนั้น
ซำก็สามารถ
ขึ้นสวรรค์ได้
ไม่ใช่เรอะ ซิ

พระโงก
ซำซำ

มหากัสสป
ไม่อาจ
ก้าวถอยได้อีก
จำต้องตอบโต้
ด้วยฝ่ามือเทพ

พระอินทร์

อินท

อินท

อินท

ทั้งสองประสาน
ฝ่ามือถึงสู่เหว
แต่ชื่อหมิงอยู่นอกกว่า
ย่อมได้เปรียบกว่า

พวกเขา
จะกอดคอกันตาย
หรือไม่

โถง

อยากจะตาย
พร้อมข้าเอย

ไม่ถ่าง
นักหรอก

พาชื่อหมิง
ขึ้นสู่บนผา
อีกครั้ง

เจ้าต้องการเป็น
อรหันต์ไม่ใช่เอย
ทำไมกลัวตายล่ะ

มหากัสสป
ใช้เศษหิน
เป็นที่ยึดแรง

ทำบาปก่อนชีวิต
สำนึกก่อนตาย
ยังจะคิดเป็นอรหันต์อีก
ฝันไปเหอะ เจ้าเป็นได้
แค่จ้าวลัทธิที่ไม่มีวัน
บรรลุแดนสุชาวดี

คัมภีร์
ปั้ง

แค่สำนึกผิด
ก็ได้เป็น
อรหันต์รีไร้ง

ปั้ง

แล้วเทียนเจียว
ไม่เคยทำผิด
นางจะเป็นเทพได้ไหมล่ะ
ถึงเป็นได้นางก็ต้อง
ตายอย่างอนาถ

ปั้ง

ในเมื่อ
พระพุทธเจ้าเมตตา
แล้วทำไมต้องให้
เทียนเจียวตายด้วย

ทำไมไม่ฆ่า
คนชั่วให้
ตายหมด
ให้พวกมัน
อยู่ทำไม

ถ้าเจ้าคิดว่า
บรรลุลัทธกรรม
เจ้าก็ช่วยบอกข้าหน่อยซี
เจ้ามีสิทธิ์อะไร
มาสอนข้า

ฟบ
สวรรค์ไต่ตอง
สร้างมนุษย์
มนุษย์ไต่ตอง
เกิดแก่เจ็บตาย

เหตุผลพวกนี้
นักปราชญ์
หาคำตอบไม่ได้
ข้าก็ตอบเจ้า
ไม่ได้

ถ้าไม่เสียดชีวิตตัวเอง
บรรลุลัทธกรรม
แต่ถ้าเจ้าถามว่า ข้า
มีสิทธิ์อะไรสอนเจ้า

คำตอบ
ก็คือ
เพราะข้าเป็น
อาจารย์
เจ้า

ฟบ

มด

เพราะ
ข้าคือ
อภินิหาร
ของเจ้า

สับสน
แก้ตัว

เพราะข้าคือ
ผู้ที่ซบเลี้ยงเจ้า
และถ่ายทอด
วิชาให้เจ้า

มด

มด

ถ้าเจ้าคิดว่า
ข้าทำบาป
สิ่งที่บาปที่สุดที่ข้าทำ
ก็คือสอนลูกศิษย์
อย่างเจ้า

เสียงกระดิ่ง
ไม่มีผลต่อคนอื่น

เจ้ากระดิ่งบ้า
จะทรยศข้า
ไปถึงไหน

มด

สู้อาวุธ
ด้วยมือเปล่า
ไม่ฉลาด
เลย

หลี่ซือหมิง
หยิบอาวุธซะ

ข้าหรือ
ต้องใช้อาวุธ
บัดชนัน

พระ
โยก
มม
เยก

ใช้อาวุธ
ขัดขวางข้า
เถอะ

มด
อะ

เพื่อล้มศัตรู ชื่อหมิงไม่สนใจ
ความเป็นตายของสหาย
ต่อนมหากัสสปก็วางมือไปเรื่อยๆ

มด
มด

สมมุติว่าเจ้า
มีฤทธิ์มฤต
เต็มมา
แล้ว

ตช
ออก
โผล่

ถ้าเจ้าใช้
มือเปล่า
ข้าหรือ
จะแพ้

โชคติเขาผลึก
ชื่อหมิงออกไป
ไม่ทันพวกเรา
คงจะ...

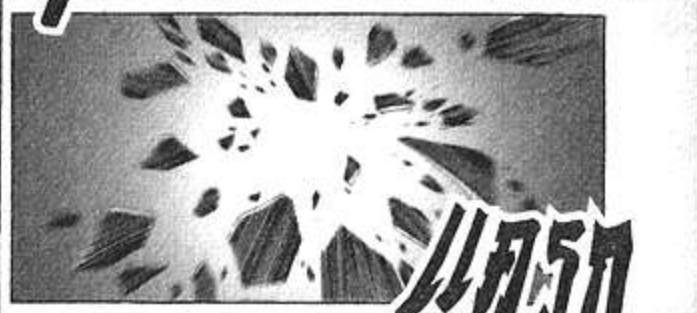

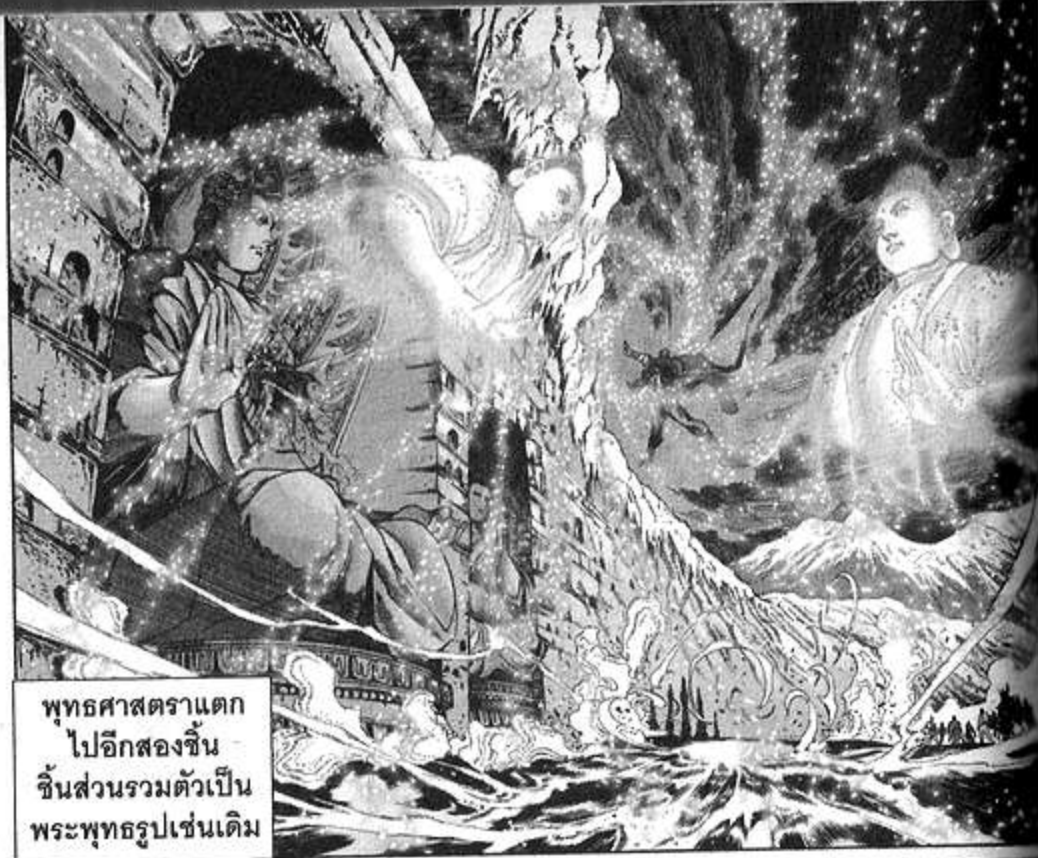
เจ้าคิด
แบบมุขจริง
หรือว่าอยู่ที่นั่น
สะอวอ
กัณท์

ข้าจะ
ทำลาย
พวกมึง
ให้เจ้าแม่
สย้างไร
บัลแกตว

ถึงหญิงใจซำก็
ต้องเสียดวิชา
รรมย์มิไร
มทอภาสตรา
มิทริลไม
ก็ไมแตกต่าง

พุทธศาสนาแตก
ไปอีกสองจีน
จีนส่วนรวมตัวเป็น
พระพุทธรูปเช่นเดิม

สองอาวุธนี้
ไม่ได้แตก
เพราะการต่อสู้
พลังแค่พุ่ง
สู่ท้องฟ้า

เห็นกันสอง

ผ่ากลัว

กระบวนท่า
ที่ผ่านมา

ไม่แพ้
กันเลย

พระอรหันต์

พระ
โยก
ชน
เขา

อาวุธ
ทั้งสี่ชุด
ถูกทำลาย
แล้ว

นี่คือ
แม่เหล็ก
ที่ลึง
ทุกสิ่ง
แก่ตัว

ไม่มีอาวุธ
พวกนั้น
เจ้าไม่มีทาง
ชนะข้าแน่

พระเจ้า
ธรรม
คือที่

พลังอันเกรี้ยวกราด
ทำให้ชื่อหนึ่ง
เสียหลักอีกครั้ง
ความรุนแรง
ไม่ได้อยู่ไปกว่า
พุทธศาสดาเลย

ชิ้นส่วนอาวุธ
ร่วงลงเรื่อยๆ

พวกมันรักษา
บาดแผล
ชื่อหมิงได้

เศษอาวุธ
รักษาคนได้

ถ้าเราดูด
พลังมันไว้เอง
มันก็คงไม่รู้

เราต้อง
ชนะมันแน่

มทอฟ้าสตรี
สลาย
และเจ้า
ก็ต้อง
สลายตาม

จงสำนึกผิด
ในยมโลก
เถอะ

ไอ้โง่
สายไป
แล้ว

มหากัสสป
ไม่ทันลงมือ
ชื่อหมิงกลับ
จิกนิ้วกลางออก
ทำร้ายตัวเอง?

เจ้าขึ้นส่วน
พวกนี้
ออกมาซะ

ชื่อหมิงเกร็งพลัง
ให้เศษอาวุธที่
เข้าไปอยู่ในร่าง
ออกมาให้หมด

เศษอาวุธทั้งสี่
ที่กระจัดกระจาย
ถูกชื่อหมิงดูดไป
เพื่อใช้ประโยชน์

จากนั้นขับออก
พร้อมกับ
พลังเทพฝ่ามือ
เพื่อรับศึก
ศัตรูตัวฉกาจ

เศษอาวุธไม่เพียงออก
จากบาดแผลที่หน้าอก
แถมยังออกจากทวาร
ทั้งหลายอย่างรวดเร็ว

เขาทำ
อะไรอยู่

เขาคุด
ชิ้นส่วนอาวุธ
ให้รวมเป็นหนึ่ง
กับตัวเอง

ดี
ที่ทำได้
สวด

ชื่อหมีพลังเพิ่มพูน
มหาทักษสปกลับไร่
ซึ่งความวิตก

เจ้าโสม เจ้าคิดเจ้า
ตัวเองใกล้ขีด
พระมณฑลเจ้า
แต่ข้าดูตมสิ่ง
ของพระมณฑลเจ้า
เข้ามาอยู่ในร่างแล้ว
ดูซิว่าใครจะเห็นอกกว่ากัน

ชื่อหมิงไม่ใช่
คู่ต่อสู้ของมหากัสสป
แต่ขึ้นส่วนพุทธอาวุธ
ที่หักไปทั้งสี่
กลับช่วยฟื้นพลัง
ให้ชื่อหมิง

เจ้าโสม เจ้าคิดว่าตัวเอง
ใกล้ชิดพระมฤตยูเจ้า
แต่ข้าดูดมถึง
ของพระมฤตยูเจ้า
เข้ามาสู่มือไร่ร้างแล้ว
ดูริ้วไทรระเหิมอกกว้างก็

ชื่อหมิงโคจรพลังสูงสุด
มหากัสสปก็ไม่ยอมแพ้

มหากัสสปทำลายอาวุธ
เพื่อเป็นผลดีต่อชื่อหมิง
ทำไมกัน

พอล

เจ้าทีทศพลของ
เท่ากันน้อยมี
คุณอันไร้ขีด

จ้า
จ้า

เสียงหัวเราะทำให้
ผู้คนรู้สึกอึดอัด

โ๊ะ

ชื่อหมิง
ลั่นเสียงหัวเราะ
พร้อมกับพลัง
พระธรรมคัมภีร์

พวกเขา
ด้านเสียง
ไม่ไหว

พญกัมภีร์ราม

หนวดมังกร
ช่วยสร้างม่านพลัง
ป้องกันคลื่นเสียง
ของชื่อหมิง

นายท่าน
มีพลังมหาศาล
เห็นทีมหากัสสป
จะแพ้

ไมแน่

ดูเหมือน
เขายังไม่ใช่
ทำไม่ตาย

พระ

กั๊ว

ธรรม

กัม

พระบาทเจ้า
 รัชกาลที่เก้า
 ก็มาด้วยความ
 อยุ่โทษอันหนัก

พระบาทเจ้า
 รัชกาลที่เก้า

ครุฑ

ครุฑ

ความดีและความงาม
 ที่อยู่ในใจ
 นั้นเป็นสิ่งที่มีค่า
 มากกว่าสิ่งอื่นใด

ครุฑ

ครุฑ

ไปละ มวกเจ้า
ตามตีตมเสียง
ไม่ได้หรอก

อาจารย์สี
ข้าขออยู่
ก่อน

เอา
ฉักร

ให้ฉนฟัง
อยู่เถอะ
วิชาเตาของเขา
อาจช่วยแก้
สถานการณ์ได้

ผู้ทรูตัวว่า
ทนไม่ไหว
ต่างรีบหนี
ลงเขาทันที

เหลือเพียง
พระขั้มจิ่ง
หนวดมังกร
และศิษย์หลาน
อยู่ต่อ

ผู้คนพากัน
หนีลงเขา
มหากัสสป
กลับไร่อาการ
หวาดหวั่น

พื้นหินแตกกระจุย
แต่มหากัสสปไม่ได้ถอย
แม้แต่ก้าวเดียว

กลับประสานฝ่ามือ
เปล่งประกาย
แห่งพลังเจิดจ้า
เตรียมพร้อม
สำหรับการตอบโต้

ประจักษ์แสงธรรม

ฟิว

ทุกสิ่งหยุดนิ่ง
คลื่นเสียงของ
ชื่อหมิงต้องระงัก

ฟิว

ฮึ่ม...
คิดว่าแสงมี
ระบวางข้า
ได้เรอะ

ตม

เห็นที่เขา
จะต้านพลัง
ฝ่ามือเทพ
ไม่ไหว
แล้ว

ดูเหมือน
มหากัสสป
จะฝืนแก้มือชื่อหมีง
ถึงได้มีอาการ
ทรมาณแบบนี้

ถึงเขา
ต้านสุดแรง
ก็อาจเอา
ชื่อหมีง
ไม่อยู่

มหากัสสปไม่ต้องการ
ให้ชื่อหมีงทำร้ายใครอีก
จึงเพิ่มแรงขึ้นอีกชั้น

มหากัสสป
ใช้ท่าคัมภีร์
อรหันต์
เพื่อหลบพลัง
จากชื่อหมิง

กัมภีร์อรหันต์

ใช้กระบวนท่า
คัมภีร์อรหันต์
ข่มท่าอะไรเพลง
ฝ่ามือเทพไม่ได้
มหากัสสป
จึงได้รับบาดเจ็บ
ไม่น้อย

ฮิม!
ยึดระ
ปราง์รี

ฝ่ามือเทพยโค

ถ้าเจ้าคิด
จะประมา
ก็ขอมาชชะ
โลกนี้จะได้
สงบระพี

แสงธรรมอร่าม

ชื่อหมิงใช้ท่า
แสงธรรมมอรั่ม
มหาทศสพจำต้อง
รับมือเต็มที่

ชื่อหมิง
ไม่ยอม
เลิกรา

พลังฝ่ามือของชื่อหมิง
ทำให้ไฟลุกไปทั่วเขา

ฮุดง
หุ้มจริง
มวกเรา
ตามไป

ลำแสงพลังของ
ชื่อหมิงเจิดจ้า
แม้แต่พวกที่ลงเขา
ไปแล้วก็สามารถ
มองเห็นได้

การต่อสู้
ดูเดือดขึ้น
เรื่อยๆ
แล้ว

ท้องฟ้า
แปรปรวน
เห็นทีการ
ต่อสู้จะพลิก
สถานการณ์

ฟ้าผ่า

เจ้าศิษย์
เมรุต
มาเสย

แสง
ธรรม
อวราม

ฟ้าผ่า

ฟ้าผ่า

ฟ้าผ่า

แสงธรรมอวราม
ประ
แสงธรรมอวราม

ฟ้าผ่า

โค่นฝ่ามือเทพ
ทำร้ายอย่างต่อเนื่อง
ถ้ามหากัสสป
มีแผนแอบแฝง
ก็คงไม่รอให้บาดเจ็บ
สาหัสถึงเพียงนี้

เฮ้!
หึหึหึ...

เขาล้ม
แล้วหรือนี่

ชื่อหึงพูดจา
เหยียดหยาม
แต่หากัสสป
ก็หาได้ขยับตัว

สักนี้หึง!
สข่าเสแสร้ง
เมื่อโรมตีตามเผละ
ยังไม่พอสถพรลก

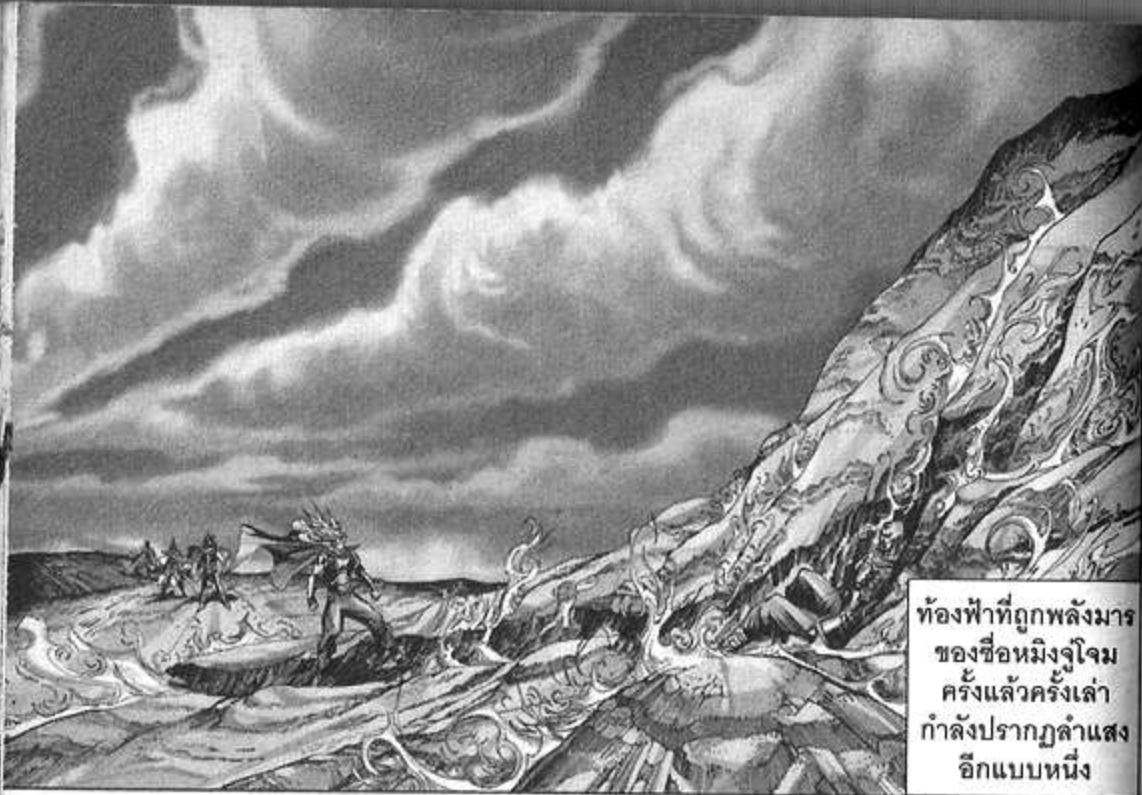
ลธรรมาโมหาร
ขมุระลธรรมา
ตลขมุขักขิปิธมาร
เจ้าเป็ขมุระ
แล้วที่ใจ
เจ้าเพ็ขมุระ

สักนี้หึง
นี่หึงหึง
เพลขฝ่ามือ
อีกสองท่า

ฮือ?

ท้องฟ้าที่ถูกพลังมาร
ของชื่อหมิงจูโจม
ครั้งแล้วครั้งเล่า
กำลังปรากฏลำแสง
อีกแบบหนึ่ง

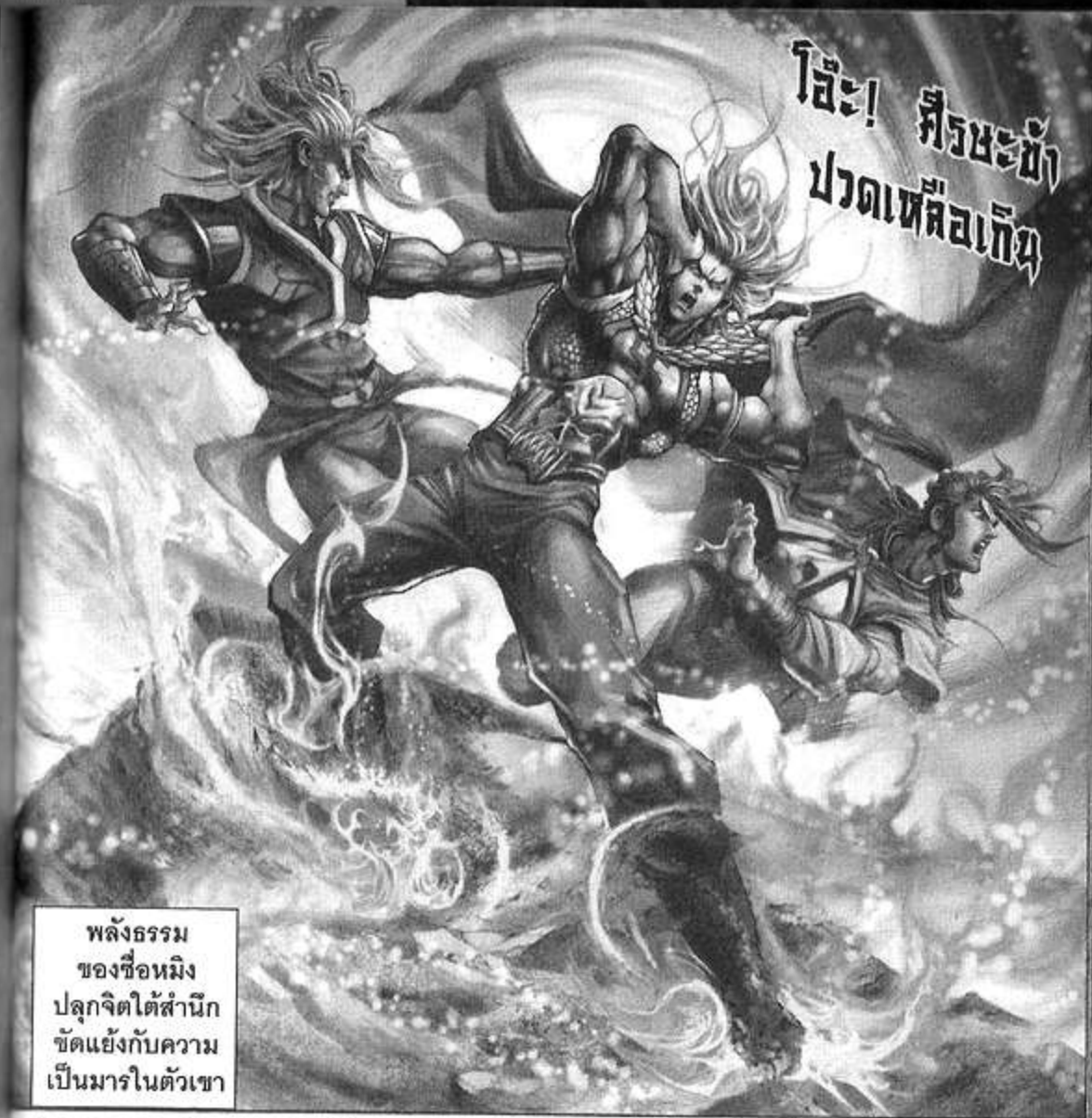
แสง
พวกนี้....

หน้าอก
ของเรา

น้ำที่สด
พลังธรรม
น้ำขมขื่น
ปรากฏ
อีกแล้ว

โธ่! ศีรษะข้า
ปวดเหลือเกิน

พลังธรรม
ของชื่อหมิง
ปลุกจิตใต้สำนึก
ขัดแย้งกับความ
เป็นมารในตัวเขา

สำเร็จ
แล้ว

ทำไม..
ถึงเป็น
แบบนี้

นี่เป็นแผนของ
มหาภักสสป

เขาต้องการ
ให้ชื่อหมิงสำนึกผิด
จึงจำต้องสละพุทธอาวุธ
ให้เข้ากับหลี่ชื่อหมิง
จะได้ใช้พลังธรรม
ลบล้างความเป็น
มารของเขา

เมื่อหลี่ชื่อหมิง
ดูคพลังธรรมพวกนั้นเข้าไป
ทุกครั้งที่ใช้เพลงฝ่ามือเทพ
ก็เท่ากับกระตุ้นให้พลังธรรม
ขับไล่พลังมารในตัว

ชื่อหมิง
ควบคุมจิต
ของเจ้าชะ
เจ้าทำได้

พ้อเจ้า!

ฝ่ามือเทพ

พระ
โยก
ขย
เข

เห็นขเรียวตงออกไป
ทุกขต้องตกฝังไปด้วย
เจ้าต้องตาย
ทุกขต้องตาย

ทำนี่
เราถนัด
มันคงต้อง
สู้กับมัน
อีกครั้ง

ก่อนหน้านี้นมหากัสสป
เอาแต่รับไม่ยอมรุก
เพื่อให้ชื่อหมิง
กระเด็นพลั้งธรรมดา
แต่ครั้งนี้เขาตอบได้
อย่างจริงจังซะที

ปะทะกันอีก
แล้วเหวอ

ขอเพียง
มหากัสสป
รับทำนี้ได้
หลัชื่อหมิงจะต้อง
ไม่เป็นมาร
อีกต่อไป

การปะทะครั้งนี้
ส่งผลทำลาย
มากกว่าที่ผ่านมา
เป็นร้อยเท่า

โครม

โครม

เปรี๊ยะ

โครม

โครม

พระโยกขุนเขา
เป็นท่าไม้ตายของมหากัสสป
แต่ก็ไม่อาจต้านพลังธรรมได้

ต๊ว

ต๊ว

ต๊ว

ปรึ๊ง

ตาชะเตอะ!

ต๊ว

ต๊ว

ต๊ว

เขาจะสละชีพ
เพื่อช่วยเหลือหมิง
หรือไม่?

กรรม
สนอง
เหิงเหิง

ชื่อหมิงรวบรวม
ความแค้นไว้ที่ฝ่ามือ
ของเขาทั้งหมด
ทุกสิ่งสงบนิ่ง

ชื่อหมิง
ฆ่าเขาแล้ว
หรือ!

เขาสำนึกได้ในวินาทีสุดท้าย
แววตาของเขาเปลี่ยนไป

ต้นไม้ขนาดใหญ่
ปรากฏหลังชื่อหมิง
โดยไร้สัมเสียด
ก่อนหน้านี้พระพุทธเจ้า
ตรัสรู้ที่ใต้ต้นโพธิ์
หรือว่าชื่อหมิง
จะเข้าใจถึงอะไรแล้ว

หลี่ชื่อหมิง...
ยอมวางดาบ
สังหารแล้ว

มีเกิดข่มมมีตาย
ก็ขมเข้าใจแล้ว

พลังธรรมจากพุทธอาวุธ
ช่วยลบล้างความเป็นมาร
ของชื่อหมิง ทำให้เขาปลงตก
ต่อการตายของเทียนเจียว

อาจารย์
ข้าขอโทษ

ดีจริง
ชื่อหมิง
กลับตัว
แล้ว

ฮ่องเต้
ผู้ทรงคุณธรรม
ของเมืองถึง
กลับมาแล้ว

ฮือ!

มหากัสสปะรู้สึกว่า
มีบางสิ่งเปลี่ยนไป

ฮือ!

รากไม้มากมาย
ปรากฏจากหน้าอก
ของชื่อหมิง

เพลงฝ่ามือเทพต้องใช้
ในขณะที่จิตใจเมตตา
ถ้าผู้ที่มีจิตใจเป็นมารผินใช้
จะเป็นผลเสียแก่ตน

ฟ้า บูชาฟ้า กราบไหว้ดิน จงรักต่อแผ่นดินฟ้า
 กตัญญูต่อผู้บพการี เคารพผู้เป็นครู

ดิน

เจ้า

บพการี

ครู

ครูกับศิษย์ในสายตาของชาวจีน ตั้งแต่ยุคโบราณมีหลักการที่เข้มงวด ครูไม่เข้มงวด ลูกศิษย์เกียจคร้าน เป็นครูหนึ่งวัน เสมือนบิดาชั่วชีวิต

โลกนี้มีทั้งครู และลูกศิษย์ ที่ผูกพัน

ศิษย์ไปรด ขงจื้อตายจาก ขงจื้อโสกเศร้า ตำนานสวรรค์

ฟ้าไป ท้ากับ ข้าเช่น นี้!!

หลังจากขงจื้อตายไป เหล่าลูกศิษย์ของเขาต่างไว้ทุกข์สามปี หนึ่งในนั้นถึงกับไว้ทุกข์นานหกปี

แต่โลกนี้ก็ยังมีครูกับลูกศิษย์ ที่ต่างระแวงและริษยากัน ครั้งตู่จินม่อ เขียนธรรพ์หวังหลังจื่อเป็นศิษย์หวังหลังจื่อสำเร็จวิชากลับแอบทำร้ายอาจารย์เพื่อให้ตัวเองได้เป็นเขียนธรรพ์แทน

ตู่จินม่อกลับหันมา คาบลูกศรยามคับขัน บ่งบอกถึงออมวิชา ทำให้ไม่ตายไว้

บ่งบอกถึงความระแวงที่ครูมีต่อศิษย์

ร้อยปีหลังจากการต่อสู้ระหว่างมหาภักตสลับกับหลี่ชื่อหมิง หน้อได้เขียนถึงคัมภีร์เล่มหนึ่งชื่อว่าคำกล่าวของอาจารย์

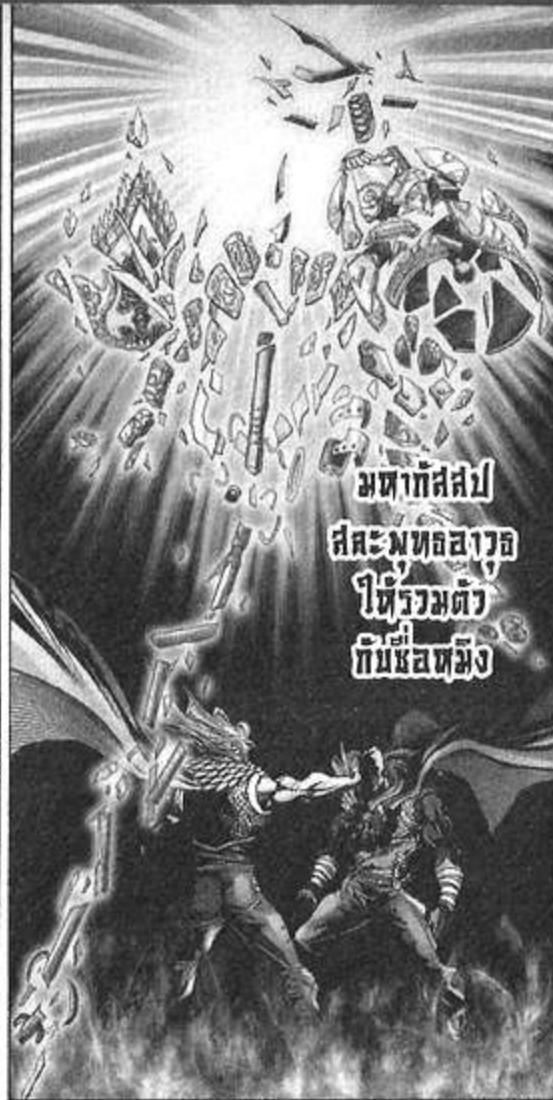

ผู้เป็นครูคือ ผู้ประสพวิชา ด้ายทอดกิจการ บรรเทาทุกข์ แต่ผู้เป็นศิษย์

ที่ผ่านมามหากัสสปจะผิดหรือถูกก็ได้ ถ้ายทอดวรยุทธให้ชื่อหมีจนหมดสิ้น

ตอนนี้ชื่อหมีทุกซ์เพราะการตายของเทียนเจียว มหากัสสปก็เป็นผู้ที่ช่วยเขาให้พ้นจากทุกซ์นั้น

มหากัสสป
สละมทอลา
ให้รวมตัว
กับชื่อหมี

โฮะ!

ฮึ!

แต่การฝันใช้ฝ่ามือเทพ
ขณะจิตเป็นมารกลับมี
ผลเสียต่อชื่อหมีภายหลัง

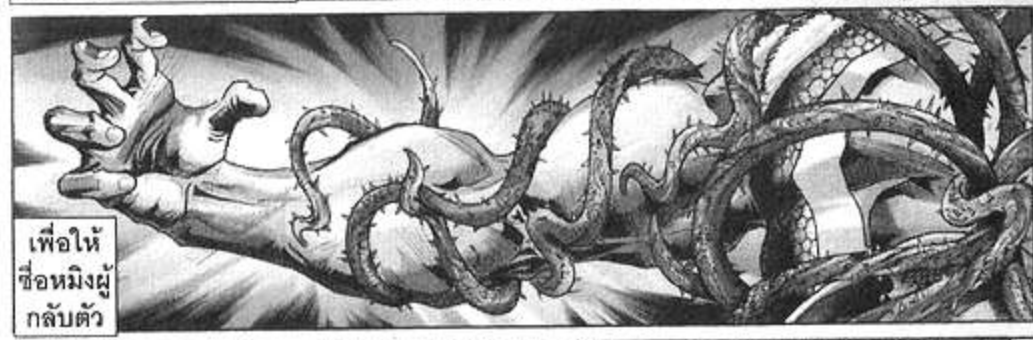

ชื่อหมี!

ชื่อหมี...!!

ความเป็นมาร
ของเขาอันตราย

เพื่อให้
ชื่อหมีผู้
กลับตัว

เสียสติ
อีกครั้ง

ชื่อหมี
คลุ้มคลั่ง
อีกครั้ง

พลังธรรม
แต่ที่สุด
ก็ควบคุม
แล้วละ!

ชื่อหมิงดู
เลวร้ายกว่า
เดิมอีก

จิตใจที่เมตตา
สามารถรวมตัว
กับเพลงฝ่ามือเทพ
แต่ชื่อหมิงกลับใช้
มันด้วยจิตใจที่
เป็นมาร ผลจึงได้
เป็นแบบนี้

เราไม่ต้อง
พิชิต
ปราชัยอีก

ข้า
วิสาข
ผู้

ชื่อหนังสือ
หยุดนะ

ฮึ่ม!

ปัง!

ตีมันพวก
เจ้าทีดระ
ขวางหน้าเรอะ
ตลกสี่ชุด

ปัง!

ปัง!

แถง
ตาช
!!

ปัง!

ไม่จ่ายอย่าง
นั้นหรอก

จะตาย
อันแล้ว
มันดีจริงๆ
ได้สิ
ดี!!

ปัง!

มหากัสสปไม่
ยอมปล่อยมือ
ลำแสงปรากฏ
เบื้องหลังของเขา

ผู้ใดจะ
ทำได้
เผชิญผู้

ความหวาดกลัว
ของชื่อหมิงบังเกิด
เมื่อเห็นรูปยูไล

แม้แต่ผู้เป็น
มารยังกลัว
มหาภัสสป
เขาไม่เพียง
แต่ใกล้ชิด
พระพุทธเจ้า
เท่านั้น

ชื่อหมิง
ใช้สติสยบ
จิตใจที่เป็น
มารของ
เจ้าชะ!

ฮา
ฮาฮาฮา
!!!

อาจารย์..
ข้าก็ไม่ใช่..
มีพลังลึกลับ
ในจิตใจของข้า
ข้าขจัดมันไม่ได้

เจ้าใช้
เพลงฝ่ามือ
ทำสุดท้าย
พลังมารจะ
สลายได้
หมด

ไม่..ข้า
โคจรพลัง
ไม่ได้เลย

ชื่อหมิงสูญเสีย
การควบคุม
ดินรนจนหลุดจาก
มือของอาจารย์

ฟัด

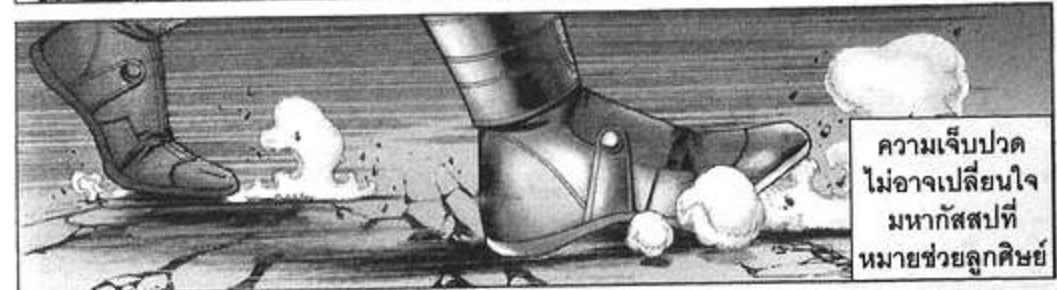
อย่าเสีย
เวลาอีกเลย
จงใจมา
ที่ตอผม
ทุกนาที
หมด!!

ตาย
ซะ!

ประหลาด

ความเจ็บปวด
ไม่อาจเปลี่ยนใจ
มหากัสสปที่
หมายช่วยลูกศิษย์

มหากัสสป
บาดเจ็บสาหัส
กลับไม่ยอม
หยุดก้าวเดิน

เจ้า...ต้อง
ประสาธ
นั้

แต่ห่างจาก
มหากัสสป
เขาก็กลายเป็น
มารอีก
แล้ว!

แล้ว
มหากัสสป
จะมีวิธีแก้
หรือเปล่า

มหากัสสป
พร้อมที่จะลง
นรกแทนผู้อื่น
เขาตัดสินใจ
แล้ว

ขี้ตมึง
สงมือ
ซะ!!

รู้ทั้งรู้ว่าไม่
อาจชนะ แต่
มหากัสสป
ก็เข้าใกล้
ชื่อหมิง

คิด
จะหัก
อะไร

ขี้
ตมึง
!!

ชื่อหมิง
เจ้าทำแบบนี้
อีกไม่ได้

ข้า... ข้าควบคุม
ตัวเองไม่ได้

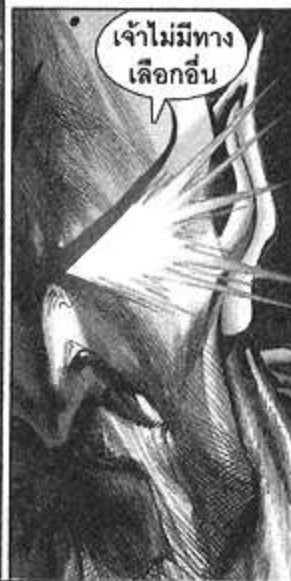
อย่าหนีมันอีก
จิตใจแห่งความเป็นมาร
ของเจ้ามาจากการปลุก
ฝังของข้าเอง ลงมือซะ
ข้าจะเป็นผู้รับ
กรรมเอง

งั้นก็ใช้
ฝ่ามือเทพ
ทำสุดที่
ขีดมาที่ข้า

ไม่...
ข้าทำ
ไม่ได้
!!

เจ้าไม่มีทาง
เลือกอื่น

ถึงจะต้องใช้
ฝ่ามือเทพก็ไม่เห็น
ต้องทำร้ายท่าน

ข้าทำบาป
มามาก ตาย
ไปที่สมควร
ฝากเมืองดัง
ด้วย...!!

ทำไม
!!

บัดชบ
เจ้ากลายเป็นคนดัง
ตั้งแต่เมื่อไหร่
ถึงเจ้าไม่ฆ่าข้า
ข้าก็อยู่ได้
ไม่นาน

หกสมณะบอกว่าการ
ตัดประสาธน์ผมจะทำให้
กับเพลงฝ่ามือเทพจะทำให้
ตัวเองอายุสั้น มหากัสสป
จะเตรียมใจไว้แล้ว

เขารู้ว่าตัวเอง
อายุสั้นยังจะสละ
ตัวเองเพื่อช่วย
ชื่อหมิงอีก

อ้อ...
เสียด
เวลา
อีก!

ไม่...! ข้าไม่ยอมฆ่า
อาจารย์เด็ดขาด...
ข้าขอแลกก่อน
ชาติหน้าขอเป็น
ลูกศิษย์ท่านอีก

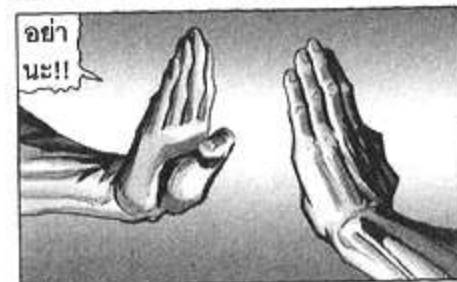

ดี...! ในเมื่อ
เร่ไต่ตงมี
นี่ละช่วย
เร่อีกครึ่ง

มหากัสสป
ถ่ายถอดพลัง
สู่ร่างชื่อหมิง

ไม่...!

อย่า
นะ!!

ชื่อหมิง
ประสาธน์
ฝ่ามือโดย
ไม่รู้ตัว

ประกาย
แสงธรรม
ปรากฏ
อีกครั้ง

ลูกศิษย์
ของข้า
มาเลย
!!!

อ้อ...
อาจารย์
หลบไป
!!

เศษหินที่กระจัดกระจาย
กลับมารวมตัวราวกับ
ก่อนต้องพลังฝ่ามือ

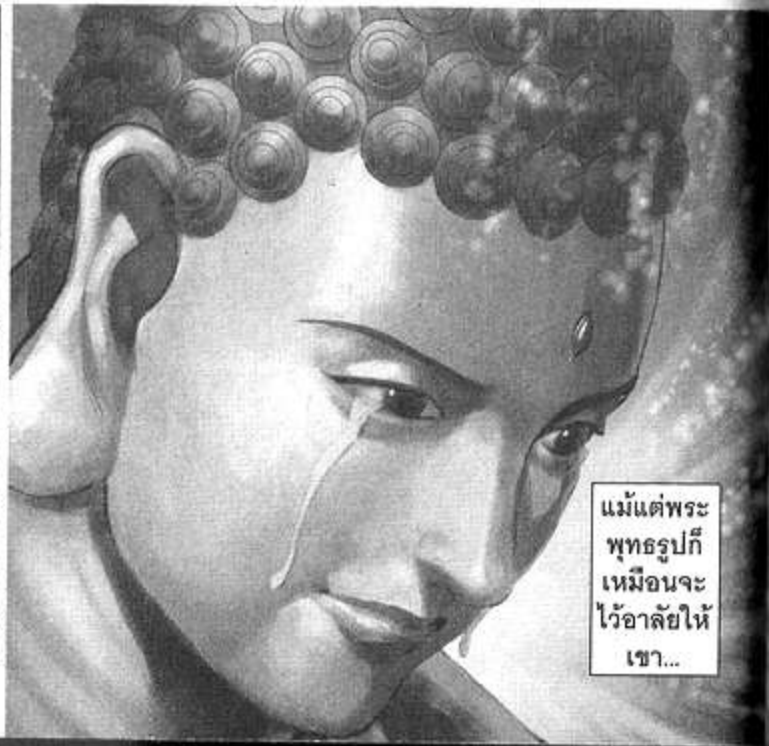
มหากัสสป
โดนทำร้ายถึง
เพียงนี้ ยัง
สามารถทำให้
สิ่งที่ถูกทำลาย
คืนสู่สภาพ
เดิมอีก

ความ
เมตตาของเขา
แม้แต่หินไม้ใบ
หญ้าก็ไม่ยินดี
เมื่อเห็นการ
ตาย

นอกจากมหากัสสปแล้ว
ที่เหลือคืนสู่สภาพ
เดิมก่อนถูกทำลาย

แม้แต่พระ
พุทธรูปก็
เหมือนจะ
ไว้อาลัยให้
เขา...

มหากัสสปละตัวเอง
เพื่อสรรพสิ่ง ทุกสิ่งที่ถูก
ทำลายคืนสู่สภาพเดิม
แต่ตัวเขาต้องถูกแยก
ร่างเสียเอง

ทำบาปก่อนชีวิต บรรลุ
พระธรรมยามใกล้ตาย
จบความแค้นของฉาวหยาง
ด้วยไมตรี สละตนเพื่อ
ช่วยลูกศิษย์ ขณะตาย
ก็ไม่คิดเสียตาย...

อาจารย์
ข้าจะช่วย
ท่านเอง

ห้ามร้องไว้
ข้าไม่มีพลังพิเศษ
มันแค่แรงที่
ข้ามีมันได้
เจ้าลูกกราก
สี่บาท...

ความผิดที่เจ้าทำมา
ตลอดเวลาแต่สุดท้าย
ข้าจะแบกรับเอง

อาจารย์

ลำแสงดรรชนีของ
มหากัสสพหายเข้าไป
ในสมองของชื่อหมิง

อาจารย์...
ท่านจะ...

ต่อไปเจ้าจะสัมผัส
อดีตที่โหดร้าย
สัมผัสเรื่องราวในวัยเด็ก

ไม่...ข้าไม่
ต้องการสัมผัส
...

เจ้าสัมผัสอดีตที่โหด
ร้ายของตัวเอง
ไม่ต้องรู้สึกผิด
จะได้เป็นศิษย์องเต้ที่
ดีตามประสงค์ของข้า

ตบ

ในที่สุด...เจ้าก็ต้อง
เป็นศิษย์องเต้ที่ข้าต้องการ
รู้สึกเจ็บใจละสิ
ยะ...ยะ...ยะ...

อา
จารย์
!!

ฮา
จารย์ !!

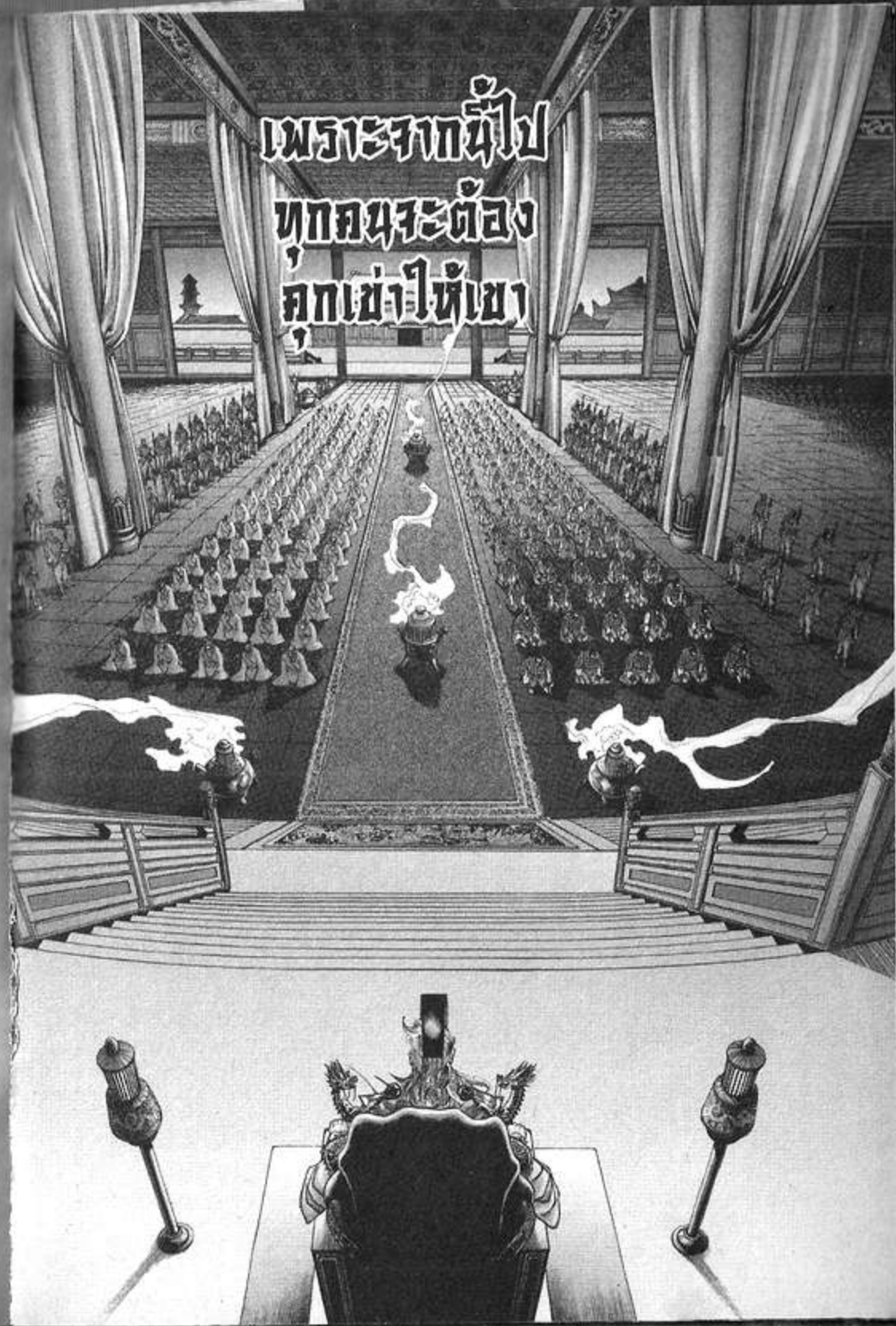

ฮา

ชื่อหมิงรู้ว่าทุกสิ่งได้ผ่านไปแล้ว
รู้ว่าตัวเองกำลังจะลืมสิ่งที่ผ่านมา
เขาจึงถือโอกาสที่ยังจำได้อยู่
คุกเข่าเพื่อไว้อาลัยแก่อาจารย์
ที่ซบเลี้ยงเขาจนโต

ครั้งนี้จะเป็นครั้ง
สุดท้ายที่ชื่อหมิง
คุกเข่าให้คนอื่น

เพราะหากมีไป
ทุกภพจะต้อง
คุกเข่าให้เขา

มหาภัสสปใช้พลังเขือกสุดท้าย
เปลี่ยนแปลงความทรงจำ
ของชื่อหมิง ให้เขาจำได้
แต่เพียงว่า มหาภัสสปแกล้ง
ตายที่สงครามประตูลุท
จากนั้นเช่นฆ่าเทียนเจียว
และชื่อเจียแล้วไปแก้แค้น
ฉาวหยางจนตายไปทั้งคู่

ชื่อหมิงลืมเรื่องราวในอดีต
จึงไม่รู้สึกรว่าตัวเองมีบาป
ขึ้นครองราชย์เมื่อปี
อยู่แต่ที่เก้าเดือนแปด
มีพระนามว่าฮงเต้ดังโไทจง
ชื่อหมิงปกครองเมืองตั้ง
ด้วยความเอื้ออาทร
ผูกไมตรีกับประเทศเพื่อนบ้าน
ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข
เป็นที่เคารพของคนโดยทั่วกัน

ขุนนางในยุคจิงกวนนั้น
หลี่จิงเป็นแม่ทัพ ถนัดทั้งบุนและบู๊
ปราบแดนบูรพาจนชื่อเสียงโด่งดัง

ส่วนจิงจิงกับจิงเต้อ
อารักขาประตูลุท
ความจงรักภักดีทำให้
คนรุ่นต่อไปบูชาคนทั้ง
สองเป็นเทพทวารบาล

พระซำมจิงเดินทาง
สู่เทียนเต็ง (ชมพูทวีป)
เพื่ออันเชิญพระไตร
ปิฎกสู่เมืองตั้ง และถูก
จาริกไว้ในประวัติศาสตร์

หนวดมังกร
เดินทางโพ้น
ทะเลเพื่อ
ช่วยเหลือ
ผู้ยากไร้

หลี่จุนฟงกับหยวนเทียนกั๋งแตกฉาน
วิชาเต๋า ทำนายเหตุการณ์ร้ายพันปี
เขียนภาพทำนายชื่อดังรวม 60 ภาพ

เด็กปีศาจหาได้
ตายจาก เมื่อเติบโตได้แฝงเข้าวัง
ใช้เสน่ห์ชิงอำนาจ
จากทายาทชื่อหมิง
เป็นจักรพรรดิหญิง
องค์แรกของจีน
มีพระนามว่า
บูเช็กเทียน

ราชวงศ์ถังมีกษัตริย์
ทั้งสิ้น 21 พระองค์
รวมบูเช็กเทียน
ซึ่งปรากฏไว้ในภาพ
ทำนายอยู่แล้ว

ผลไม้ที่มี
กำหนัด 20
มีชื่อว่าผลไม้
สี่กษัตริย์
ไร้กำหนัด
ไร้ผล

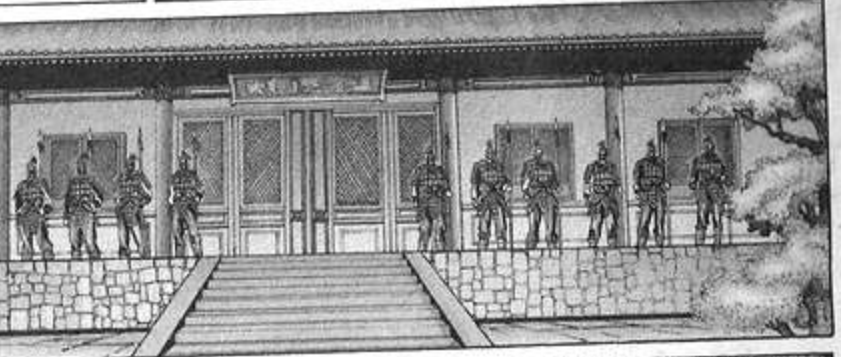

สอดคล้องกับเลือด
ของหยวนป้าที่ไหล
สู่ตำแหน่ง 20 แห่ง

แต่ว่าฮ่องเต้ที่
ทรงพระปรีชา
เพียงใดก็ไม่พ้น
วัฏจักรเกิดแก่
เจ็บตาย!!

ปีศาจ
กวาง
ที่ 23

ฝ่าบาท
ควรดูแล
พระวรกาย
ให้ดีพะยะ
ค่ะ

จุนฟง
ถึงท่านไม่พูด
เราก็รู้ว่าใกล้
หมดวาระของ
เราแล้ว

ฝ่าบาททรง
ประชวรเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จุนฟง
เหล่าขุนนาง
มีเจ้ารู้จักช้านานที่สุด

พริบตาเดียว
ผ่านไปสี่สิบกว่าปี
เรากลายเป็นขุนนาง
ที่ปรึกษา ส่วนฝ่าบาท
ก็ไม่ทำให้อาจารย์
สี่และมหาภักสพ
ผิดหวัง

ท่านจง
ตอบเราตาม
จริง เราเป็น
ฮ่องเต้ที่ดี
หรือไม่

ฝ่าบาทเป็นฮ่องเต้
ที่ดีไร้ใครเทียบได้ไม่ว่ากิจ
บ้านเมืองหรือวรยุทธก็เหนือ
กว่าฮ่องเต้องค์ไหน ๆ อีกร้อยพันปี
ต่อไปก็หาฮ่องเต้ที่สมบูรณ์แบบ
เช่นฝ่าบาทไม่ได้อีกแล้ว
พะยะค่ะ

เราทำให้ท่าน
ตาบอด เช่นฆ่าซือเจี้ย
ทำให้เทียนกั๊งพิการ
เช่นฆ่าอาจารย์...แบบ
นี้ยังเรียกว่าดีอีก

ฝ่า..ฝ่าบาท..
ทรงวิสาดี
ได้แล้วหรือ
พะยะค่ะ!

อาจเป็น
อาการของคน
ใกล้ตาย วันนี้
พอเรตื่นนอน
ก็เห็นภาพอดีต
ที่เกิดขึ้นซ้ำแล้ว
ซ้ำเล่า

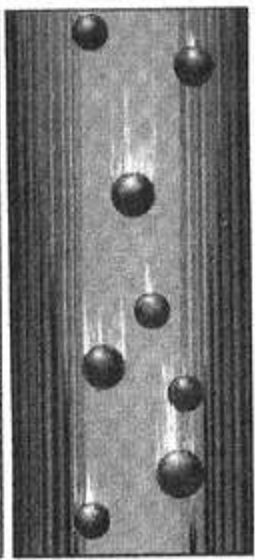
หลายปีมานี้
เราลงคิดว่าตัวเอง
เป็นฮ่องเต้ที่ดี เจ็บแค้น
อาจารย์ที่เช่นฆ่าเทียนเจียว
และซือเจี้ย.. หารู้ไม่..เมื่อเรา
ตื่นจากฝัน..ถึงได้รู้ว่า
ซือเจี้ยกับเทียนกั๊งถูกเรา
ทำร้าย..ส่วนอาจารย์ก็
ตายด้วยมือเรา...

ถึงเราจะเป็น
ฮ่องเต้ที่ดียังไง
ก็ไม่อาจลบ
ล้างบาปที่ทำไว้

ไม่อาจ
ชดเชย..
อาจารย์
...

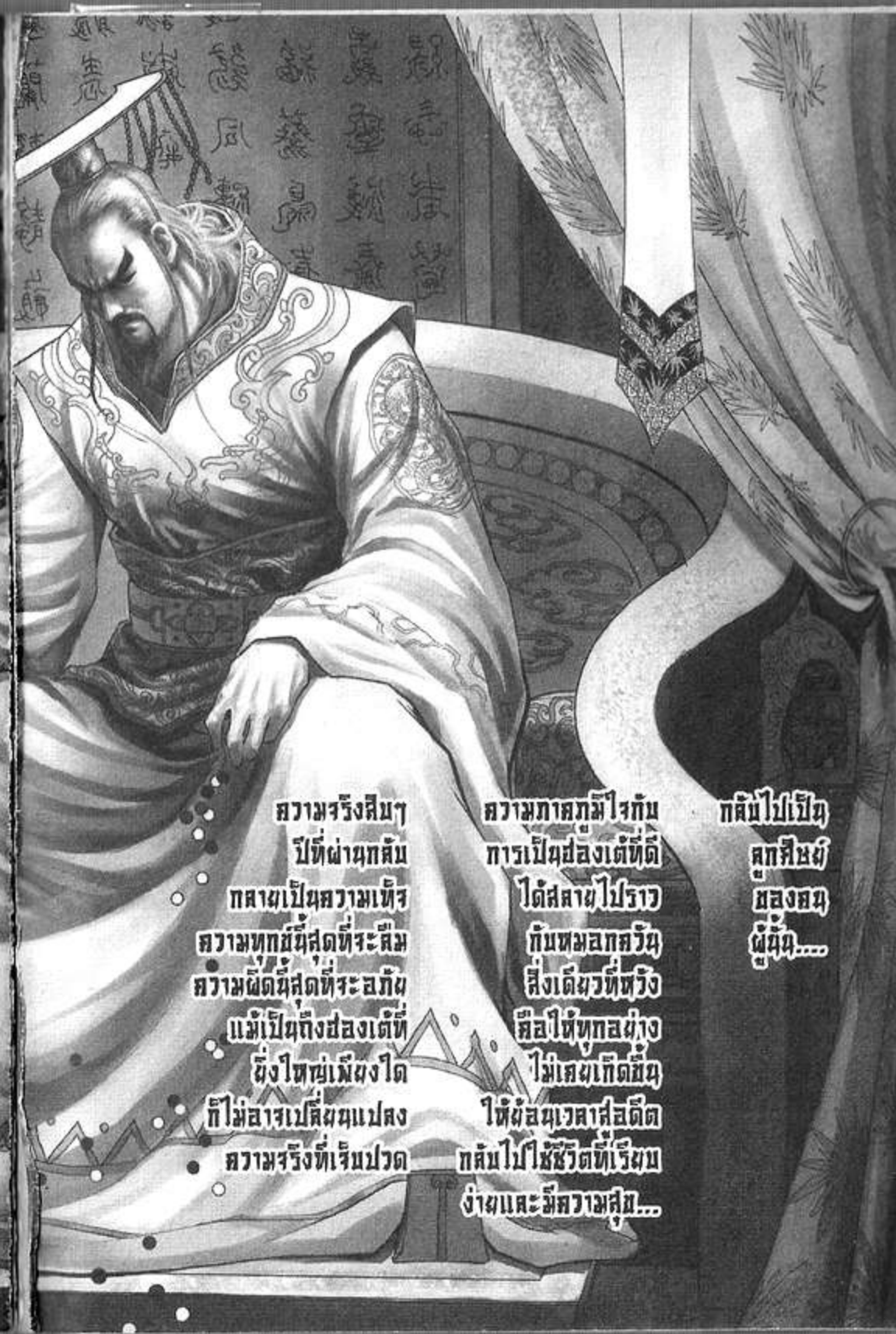
ฝ่า
บาท
...
ถึงรรมกต
บแล้ว!

นางที่เข้มา
มีข้อมร่วม
สายเลือด
มยาม
สดเสดด้วย
ความดี
หญิงงาม
มีบุตร
ราชย์เป็น
ส่งเต

นางไปส่งชีวิต
ขม-ใจแต่ขมขม
วรยทลเที่มีขม
ถึงมีไว้ที่ขม
มีส่งเข้าไปถึงทุกสตรี
แต่ขมขมขมขม
ต่างแต่ขมขม
มีราชย์ที่ขมขม
ราชย์ที่ขมขม
มีนว่าขมขม
ในขมขม...

เรียกได้ว่า
ชีวิตที่ไม่เสีย
ชาติเกิด
แต่ขมขม
กขมขม
ส่งขม...

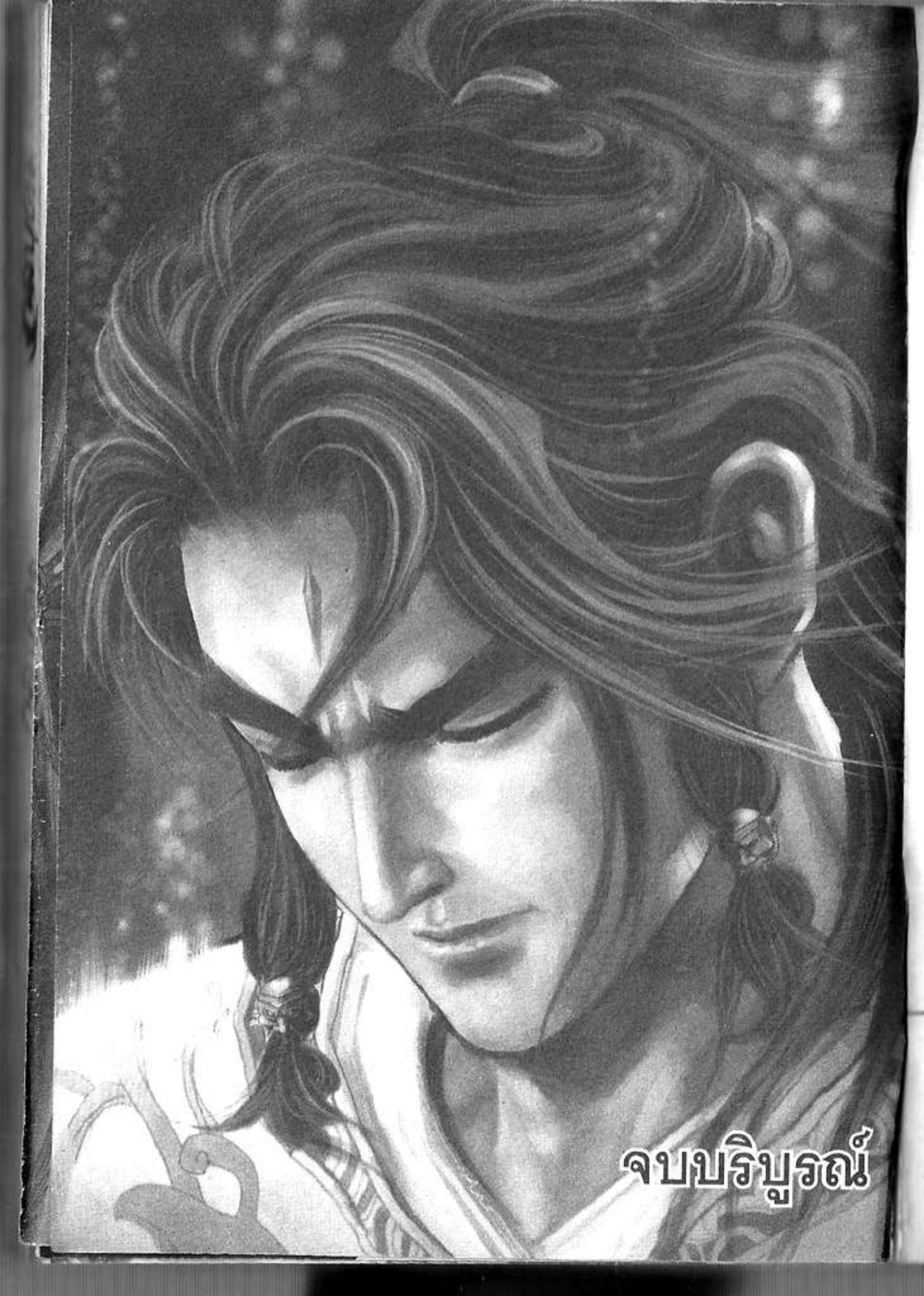
เข้มาส่งขมขม
ที่ราชย์ขมขม
มีขมขม
มาขมขม
นางขมขม
ที่ขมขม
ขมขมขม
ขมขมขม

ความจริงสินๆ
บีที่ขมขม
กลายไปขมขม
ความขมขม
ความขมขม
แม่ขมขม
ขมขม
ที่ขมขม
ความจริงที่ขมขม

ความภาขมขม
การขมขม
ได้ขมขม
ขมขม
สิ่งขมขม
มีขมขม
ไม่ขมขม
ที่ขมขม
ขมขมขม

กขมขม
ขมขม
ขมขม
ขมขม...

ฉบับปฐมฤกษ์